

IJA # 562

סידור מנחת ירושלים

Sidur Minḥat Yerushalem

Baghdad, 5705 (1944 or 1945)

کشف علی ورفه است زهده است

زهد
زهد

الحق در در بلاغی
زهد زهده است زهده است

بلاغی است در بلاغی
اصلاح عنده است زهد
زهد زهده است زهده است
کشف علی ورفه است زهده است

اصلاح میرزا است زهد
زهد زهده است زهده است

[Faint, mostly illegible handwritten text on the right page]

Handwritten text in Arabic script on aged, stained paper. The text is organized into columns and sections, with some lines underlined. The script is dense and appears to be a historical record or account. The right page contains a large heading at the top right that reads "بسم الله الرحمن الرحيم" (In the name of Allah, the Most Gracious, the Most Merciful).

Handwritten numbers and marginal notes on the left page of the manuscript. The numbers are written in Arabic numerals and include: 1970, 30000, 19900, 100, 150, 0, and 1980. Some of these numbers are written vertically or at an angle, likely serving as a ledger or index for the adjacent text.

نقد ١٨٧٥٠

الى ١٤٥٠

من فضيلة حضرت

الامير محمد بن

الى عبد الله

الى عايشة بنت

الى عايشة بنت

من المحققين

الى رفقته

قطعة كريمة

الى

الى ١٤٧١

الى استاذنا

قطعة كريمة

من

٥٠

١٥٠٠

١٥

٥٠

١٠

٦٧٦٦٨

١٤٥

٢٦

٦٨٦٦

٦٩٩٢٩

٥٠

٦٧٧٥

כס"ד

סדור

מנחת ירושלם

הוא מנחה וערבית לחול ולשבתות
במנהג בגדאד עם קצור פסקי דינים
הנחוצים:

בהוצאות

יוסף חיים מנשה אשר
שארע א תוראת נמרה ٤٢٨/٩٤

פס. בגדאד יע"א

שנת התש"ה* לפ"ג

מטבעת א שרקייה - בגדאד

EASTERN PRESS - BAGHDAD 5705

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلدّ visible fragment from bookbinding

סתימין דלא אתנדין ועלמין
 דאתנדין ובהון אתכסיות
 מבני נשא וצנת הוא דקשור
 לון ומיחד לון ובנין דאנת
 מקנאו כל מאן דאפריש חד
 מן חברה מאלין עשר
 אתחשוב ליה כאלו אפריש
 בד' ואלין עשר ספירן אינון
 אזלין כסדרן חד אריך וחד
 קצר וחד בינוני וצנת הוא
 דאנהיג לון ולית מאן
 דאנהיג דד לא לעיקא וללא
 לתתא ודא מקד סטרא
 לבושין תקנת לון דמינייהו
 פרחין נשמתין לבני נשא

X

וכמה גופין תקנת לון
 דאתקריאו גופ' דנבי לבושין
 דמכסין עליהון ואתקריאו
 בתקנתא דא חסד דרועא
 ימינא גבורה דרועא שמאלא
 תקפארת גופא נצה והוד
 תרין שוקין יסוד סיומא
 דגופא אות ברית קודש
 מדכות פה תורה שבעל פה
 קרינו לה חכמה מוהא איהי
 מחשבה מקנאו בינה לבא
 ובה הקב מבין ועל אגין
 תרין כתיב הנסתרות ליהוה
 אלהינו כתר עליון איהו
 כתר מדכות ועליה אתמר

מגיד מראשית אחרות ואיהו
 קרקפתא דתפלי • מלגא
 איהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א •
 דאיהו ארח אצילות איהו
 שמו דאילגא בדרעוי וענפוי •
 כמיא דאשקי לאילגא
 ואתרפי ביהוה שמו •

רבין עדמין אנת הוא עלת
 העלות וסבת הסבות
 דאשקי לאילגא ביהוה
 נביעו • ויהוה נביעו איהו
 פנשמתא לנופא דאיהו חיים
 לנופא • ובד לית דמיון ודית
 דיוקנא (דנופא) מכל מה
 דלגא ודבר • ובראת שמיא

וארעא • ואפקת מנהון שמשא
 וסיהרא וכוכביא ומולי •
 ובארעא אילגין ודשאין
 וננתא דערן ועשבין וחיון
 ועופין ונוגין ובעירין ובני
 נשא • לאשתמודעא בהון
 עקאין ואיד יתנהגין בהון
 עקאין ותתאין • ואיד
 אשתמודען מעקאי ותתאי •
 ולית דידע בך כלל ובר מנד
 לית יחידא בעקאי ותתאי •
 ואנת אשתמודע ארון עד
 כוקא • וכל ספידן כך חד
 אית ליה שם ידע • ובהון
 אתקריאו מלאכיא • ואנת

לית לך שם ידיע דאנת הוא
 ממלא כל שמהן ואנת הוא
 שדימו דקלהו ובר אנת
 תסתלק מנהון אשתארו
 בקהו שמהן כנופא בלא
 נשמתא אנת חכים ודאו
 בחכמה ידיעא אנת הוא
 מבין ודאו מבינה ידיעא
 לית לך אתר ידיעא אלא
 דאשתמודעא תקפד וחילך
 דבני נשא ולאחזאה לון איך
 אתנהיג עלמא בדינא
 וברחמי דאינון צדק ומשפט
 בפיוס עבדיהון דבני נשא
 דין איהו גבורה משפט

עמודא דאמצעיתא צדק
 מדכותא מדישא מאנו צדק
 תרין סמכי קשומי הון צדק
 אות ברית פלא לאחזאה
 איך אתנהיג עלמא אכל
 לא דאית לך צדק ידיעא
 דאיהו דין ודאו משפט ידיעא
 דאיהו רחמי ודאו מקד אדין
 מדות גדל הוים רבי שמעון
 ויתחדשין מלין על ידך דהא
 רשותא אית לך דגדאה רון
 סמירין על ידך מה דלא
 אתייהוב רשו דגדאה לשום
 בר נש עד כעין
 קם רבי שמעון פתח ואמר

לך יהוה אלהי יאחזקיה הגדולה
והנבירה וכו' עלאין שמעו
אינון דמיכין דחברון ורעיא
מהימנא אתעריו משנתכון
הביצו ורננו שוכני עפר
אלין אינון צדיקיא דאינון
מספרא דהוא דאתמר בה
אני ישנה ולבי ער ודאו
אינון מתים ובגין דא אתמר
בהון הביצו ורננו וכו' רעיא
מהימנא אנת ואכהן הביצו
ורננו לאתערותא דשכינתא
דאיהי ישנה בגלותא דער
בען צדיקיא בלהו דמיכין
ושנתא בחוריהון מיר יהיבת

11 פתיחת איהו ז"ל
שכינתא תלת קלין לנבי
רעיא מהימנא ויימא ליה
קום רעיא מהימנא דהא ענדך
אתמר קול דודי דופק לנבאי
בארבע אתון דיליה ויימא
בהון פתחי לי אחותי רעיתי
יונתי תמתי דהא תם ענדך
בת ציון לא יוסוף להגלותך
שראשי נמלא טל מא
נמלא טל אדא אמר קדשא
ברוך הוא אנת חשבת
דמיומא דאתחרב בי
מהדשא דעאלנא בביתא
דידי ועאלנא בישובא דאו
חכי דלא עאלנא כל זמנא

דאנת בגלותא . חרי לך
 סימנא שראשי נמלא טל ה"א
 שכינתא בגלותא . שלימו
 דילה וחיים דיקה איהו טל
 ודא איהו יו"ד ה"א וא"ו . וה"א
 איהי שכינתא דלא מחשבין
 ט"ל אלא יו"ד ה"א וא"ו
 דסליקו אתון לחשבין ט"ל .
 דאיהי מדיא לשכינתא
 מגביעי דבד מחורין עקאין .
 מיד רם רעיא מהימנא ואבהן
 בדישין עמיה . עד באן רזא
 דיחודא . ברוד יהוה איהו
 לעולם אמן ואמן :

ואומרים רבי חנניאל . וקדים על ישראל :

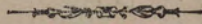
ותגדל ויתקדש שמויה רבא . אמן
 בעלמא די ברא ברעותיה .
 וימליך מלכותיה . ויצמח
 פורקניה . ויקרב משיחיה . אמן
 בחייכון וביומכון ובחיי דכל בית
 ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו
 אמן : אמן יהא שמויה רבא מברך .
 דעדס לעדמי עלמא יתברך .
 וישתבח . ויתפאר . ויתרומם .
 ויתגשא . ויתהדר . ויתעצה .
 ויתקדל . שמויה דקודשא בריך
 הוא . אמן לעידא מן כל ברכתא .
 שירתא . תשבחתא ונחמתא .
 דאמירן בעלמא ואמרו אמן : אמן
 עד ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהן

קדיש על ישי

ועל כל תלמידי תלמידיהון.
העסקין באוריתא קדשתא . די
באתרא תדין ודי בכל אתר ואתר
יהא דגא וקהון ולכוון הגא וחסדא
ורחמי . מן גדם מאריה שמיא
וארעא ואמרו אמין : למן

יהא שדמא רבא מן שמיא . דיום
ושבע וישועה ונחמה ושיזבא
ורפואה ונאקה וסליחה וכפרה .
וריוח והצללה . לנו ולכל עמו
ישראל ואמרו אמין : למן

עושה שלום במרומו . הוא
ברחמו יעשה שלום עלינו . ועל
בד עמו ישראל ואמרו אמין :

קדש לה לא ימכר ולא ינאל

לבית הכנסת

ואין רשות להוציאו לחוץ ולכלל ועמרו

הקדשו ה'

למנוחת נר'ן המ' ג' עזר טק

ט"ו זכרון

נפטר(ת) כיום 10 לחדש עמר

שנת ת"ש חנצב"ה ר 57

תפלת מנחה

זכר בחפלות המנחה לאומרה כלבדור וכוונתה מחשבת שעות ומחלה בשעות זמנים, עד י"ג דקים אחרי שקיעת החמה.

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ורחימו ורחילו ליחדא שם י"ה ברו"ה ביחודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל, הנה אנחנו באים להתפלל תפלת מנחה שתקן יצחק אע"ה עם כל המצות הכלולות בה לתקן את שרשה במקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו ויהי נועם אדני אלהינו עלינו. וכו'.

לְמַנְצָחַ עַל-הַגִּתִּית . לְבִנְיָקֶרֶחַ

מִזְמוֹר : מֵהַ-יְדִירוֹת

מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יְהוָה ^{יֵאָהֲרֹנָה} יֵאָהֲרֹנָה צְבָאוֹת :

נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי לַחֲצֹרוֹת
יְהוָה לְבִי וּבִשְׂרִי . יִרְגְּנוּ אֵל אֵל

חַי : גַּם צְפוֹר מַצָּאָה בֵּית יִדְרֹר

קָן לָהּ אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרַחֶיהָ אֵת

מִזְבְּחֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת מִלְכֵי

וְאֵלֶיהֶי : אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵתְךָ . עוֹד

יְהִלְלוּךָ סֵלָה : אֲשֶׁרִי אֲדָם עוֹזֵלוֹ

בְּךָ מְסֻלוֹת בְּלִבְכֶם : עֲבָרִי בְּעַמְּךָ

הַבְּבֹא מַעֲיֵן יִשְׁתַּוְּהוּ . גַּם בְּרִבּוֹת

יַעֲטָה מוֹרָה : יִדְכּוּ מַחִיד אֵל הַיָּל

יִרְאָה אֵל אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן : יְהוָה

אֱלֹהִים צְבָאוֹת שְׁמַעָה תְּפִלָּתִי .

הָאֵינִי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵדָה : מִגְּנִנִּי

רְאֵה אֱלֹהִים . וְהַבֵּט פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ :

כִּי טוֹב יוֹם בְּחֲצִרֶיךָ מֵאֵלֶיךָ

בְּחֲרַתִּי הַסְתַּוְּפָה בְּבֵית אֱלֹהֵי .

מִדְּוָר בְּאֵהֲלֵי רֹשַׁע : כִּי שָׁמַשׁ וּמִגֵּן

יְהוָה אֱלֹהִים חַן וְכֶבֶד יִתֵּן יְהוָה .

לֹא יִמְנַע וְטוֹב לְהִדְלִים בְּתַמִּים :

יְהוָה ^{יֵאָהֲרֹנָה} יֵאָהֲרֹנָה צְבָאוֹת . אֲשֶׁרִי

אֲדָם בְּטַח בְּךָ :

וידבר יהוה אל משה לאמר :
 צו את בני ישראל ואמרת
 אליהם את קרבני לחמי לאשי
 ריח ניחחתי תשמרו להקריב לי
 במועדו: ואמרת להם זה האשה
 אשר תקריבו ליהוה כבשים
 בני שנה תמימם שנים ליום עליה
 תמיד : את הכבש אחד תעשה
 בבקר ואת הכבש השני תעשה
 בין הערבים : ועשירית האופה
 סלת למנחה בלוקה בשמן כתית
 רביעית ההין: עזת תמיד העשויה
 בתר סיני לריח ניחח אשה ליהוה:
 ונסבוב רביעית ההין לכבש האחד
 בכדש הסך נסך שער ליהוה :

ואת הכבש השני תעשה בין
 הערבים כמנחת הבקר וכנסכו
 תעשה אשה ריח ניחח ליהוה:
 ענין גדול וגורא הוא אמירת פטוס הקטורס ג"פ בכל
 יום. ב"פ בבקר קודם שחרית ואחריה, ופעם אחת
 קודם מנחה. ולריך לבין זה הרבה וצוה"ק הפליג זה מאוד.
 אתה הוא יהוה אלהינו
 שהקטירו אבותינו לפניך
 את קטרת הסמים בזמן שבית
 המקדש היום כאשר צוית אותם
 על יד משה נביאך בפתוב
 בתורתך :
 ויאמר יהוה אלהינו אל משה חח
 לך סמים נטף וישחלת
 וחלבנה סמים ולבנה זכה בד
 בכד יהוה : ועשית אתה קטרת

רַחֵם מַעֲשֵׂה רַחֲמֵיךָ מִמְּלַח טְהוֹר
 קֹדֶשׁ: וְשַׁחֲתָה מִמֶּנָּה הַדְּרוֹגָתָהּ
 מִמֶּנָּה לְפָנֵי הַעֲדוּת בְּאֵהָל מוֹעֵד
 אֲשֶׁר אֲנִיעַר לְךָ שָׂמָּה קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים
 תִּהְיֶה לָּכֶם: וְנֹאמַר וְהִקְטִיר עָלָיו
 אֶהְרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בְּבִקְרָב בְּבִקְרָב
 בְּהִיטְבוֹ אֶת הַגֵּרֹת יִקְטִירָנָה:
 וּבְהַעֲלֹת אֶהְרֹן אֶת הַגֵּרֹת בֵּין
 הָעֲרָבִים יִקְטִירָנָה קְטֹרֶת תָּמִיד
 לְפָנֵי יְהוָה יִהְיוּ לְדֹרֹתֵיכֶם

תָּנוּ רַבָּנָן פְּטוּם הַקְטֹרֶת בִּיצַר .
 שֶׁלֹּשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְשִׁמּוֹנָה
 מָגִים הָיוּ בָּהּ . שְׁדֵשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים
 וְחֲמִשָּׁה כְּמִנּוּן יְמוֹת הַחֲמָה מִנָּחָה
 בְּכָל יוֹם מִחֲצִיתוֹ בְּבִקְרָב וּמִחֲצִיתוֹ

בְּעֶרְב . וְשֶׁלֹּשָׁה מָגִים יִתְרִים
 שְׂמֵהֶם מִכְּנִים כִּהְיוּ גְדוּל וְנוֹמֵל
 מֵהֶם מֵלֵא חֲפָנָיו כְּיוֹם הַכַּפּוּרִים .
 וּמִחֲזִירֵן לְמִכְתָּשֶׁת בְּעֶרְב יוֹם
 הַכַּפּוּרִים בְּדֵי לְקִיָּם מִצְּנוֹת דְּבָקָה
 מִן הַדְּבָקָה . וְאַחַד עֶשְׂרֵם סְמָגִים
 הָיוּ בָּהּ . וְאֵלּוּ הֵן (טוב למוטסם באלכטוס יד ימין)
 א הַצָּרִי . ב וְהַצְּפוּרָן . ג וְהַחֲלִבָּנָה .
 ד וְהַדְּבָקָה . ה מִשְׁקַל שְׁבָעִים שְׁבָעִים
 מָנָה . ו מוֹר . ז וְקִצִיעָה . ח וְשִׁבּוֹלֶת
 נֶרְדֵּי . ט וְכַרְפּוּם . י מִשְׁקַל שְׁשָׁה עֶשְׂרֵם
 שְׁשָׁה עֶשְׂרֵם מָנָה . יא הַקּוֹשֵׁט . יב שְׁנֵים
 עֶשְׂרֵם . יג קְלוּפָה . יד שְׁלֹשָׁה . טו קִנְמוֹן
 טז תְּשַׁעָה . יז בּוֹרִית בְּרִשִׁינָא תְּשַׁעָה
 יח רִבִּין . יט קְפָרִיסִין סְאִין תְּדָת

וקבין תלתא. ואם לא מצא יין
 בקפריסין מביא חמר חיוור עתיק.
 מצח סדומית רובע. מעקה עשן
 כד שחוא. רבי נתן הבבלי אומר
 אף כפת הירדן כד שחוא. אם
 נתן ביה דבש פסקה. ואם חסר
 אחת מקד סממניה חייב מיתה;
 רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי
 אינו אלא שרף הנזמף מעצי
 הקטף. בזרית כרשינא למה היא
 באה כדי לשפות בה את הצפורן
 כדי שתהא נאה. יין בקפריסין למה
 הוא בא כדי לשרות בו את
 הצפורן כדי שתהא עזה. והלא מי
 רגלים יפין לה אדא שאין מכניסין

מי רגלים כמקדש מפני הכבוד;
 תניא רבי נתן אומר כשהוא
 שוחק אומר. הדרק היטב.
 היטב הדרק. מפני שהקול יפה
 לדבשמים. פשמה לחצאין כשרה.
 לשליש ולרביע לא שמענו. אמר
 רבי יהודה זה הכלל אם כמדתה
 כשרה לחצאין. ואם חסר אחת
 מקד סממניה חייב מיתה;
 תני בר קפרא אחת לששים או
 לשבעים שנה היתה באה של
 שירים לחצאין. ועוד תני בר
 קפרא אלו הנה נותן בה קרטוב
 של דבש אין אדם יכול לעמוד
 מפני ריחה. ולמה אין מערבין בה

דבש מפני שהתורה אמרה כי
 כד-שאר וכד-דבש לא-תקטירו
 ממנו אשה ליהוה ^{יהוה} יאהרונה : והיה
 צבאות עמנו . משוגב לנו אלהי
 ועקב סדה : יהוה ^{יהוה} יאהרונה צבאות.
 אשרי אדם בטח בד : יהוה ^{יהוה} יאהרונה
 הושיעה . המקד יעגנו ביום
 קראנו : וערבה ליהוה ^{יהוה} יאהרונה
 מנחת יהודה וירושלם . כימי
 עולם וכשנים בדמניות :
 אשרי יושבי ביתך . עוד יהללוך
 סלה : אשרי העם שכבה לו .
 אשרי העם שיהוה ^{יהוה} יאהרונה יאהו :
 תהקה לדוד ארוממך אלוהי
 המלך . ואברכה שמך

לעולם ועד : בכל-יום אברכה .
 ואהדלה שמך לעולם ועד : גדול
 יהוה ^{יהוה} יאהרונה ומהדל מאד ולגדקתו
 אין חקר : דור לדור ישבח
 מעשיך . וגבור תיך יגידו : הדר
 כבוד הודך . ודברי נפלאותיך
 אשיחה : ועזו גוראותיך יאמרו .
 וגדקתך אספרנה : וכו רב שובך
 וביעו . וצדקתך ירננו : חנון ורחום
 יהוה ^{יהוה} יאהרונה . ארך אפים וגדל-
 חסד : טוב יהוה ^{יהוה} יאהרונה לכל .
 ורחמו על-כד מעשיו : יודוך
 יהוה ^{יהוה} יאהרונה כד מעשיך . וחסדיך
 וברכותה : כבוד מלכותך יאמרו .
 וגבורתך ידברו : קהודיע לבני

הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ . וְכַבּוֹד הַדָּר
 מַלְכוּתוֹ : מְדַבְּרֵיךְ מַלְכוּת כָּל-
 עֲלָמִים . וּמְשַׁלְּתֵךְ בְּכָל-דֹּר
 וָדוֹר : סוֹמֵךְ יְהוָה יִשְׁתַּדְּלֵךְ לְכָל-
 הַגְּבֻלִים . וְזוֹקֵף לְכָל-הַכְּפוּפִים :
 עֵינֵי כָל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל . וְאַתָּה נוֹתֵן-
 דָּהָם אֶת-אֲכֻלָּם בְּעֵתוֹ : פֹּתֵחַ
 אֶת-יָדְךָ (יְכוּיֵן כ"ס פא"י סהול מספר יאהדונגה"י
 ומספר סא"ל, וס"ס חת"ך) וּמְשַׁבֵּיעַ (ג"י חת"ך)
 לְכָל-חַי רִצּוֹן : צַדִּיק יְהוָה יִשְׁתַּדְּלֵךְ
 בְּכָל-דְּרָכָיו . וְחֹסֵד בְּכָל-מַעֲשָׂיו :
 בְּרֹב יְהוָה יִשְׁתַּדְּלֵךְ לְכָל-קְרָאָיו . דְּכָל
 אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת : רִצּוֹן יִרְאֵוּ
 יַעֲשֶׂה . וְאֶת-שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע
 וַיּוֹשִׁיעֵם : שׁוֹמֵר יְהוָה יִשְׁתַּדְּלֵךְ אֶת-

כָּל-אֲהָבָיו . וְאֶת כָּל-הַרְשָׁעִים
 יִשְׁמִיד : תְּהַלֵּל יְהוָה יִשְׁתַּדְּלֵךְ
 פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל-בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ
 לְעוֹלָם וָעֶד : וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְהוָה
 מִעַתָּה וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

תְּכַוֵּן תְּפִלָּתִי קְטַרְתָּ לְפָנֶיךָ .
 מִשְׁאֵת כְּפִי מִנְחַת-עֶרֶב :
 הַקְּשִׁיבָהוּ לְקוֹל שׁוֹעֵי מַלְכוּתֵהוּ .
 כִּי-אֱלֹהֵי אֲתֶפְקֵל :

ולומרים חני קדיש (קד 13 — 1)

יזהר בכל ברכה לבטא היטב את הא' של תבת אתה
 ולא יאמר ברוכתה, וכן הא' של תבת יהוה
 ולא יאמר דו'ני ;

אֲדַבֵּר יְשֻׁפְתֵי תַפְתָּח . וּפִי יִגִּיד תְּהַלְּלֶךָ
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יִשְׁתַּדְּלֵךְ יִשְׁתַּדְּלֵךְ (יא) לְהַנִּיחַ

וַאֲלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם.
 אֱלֹהֵי יִצְחָק. וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל
 הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיּוֹן.
 גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכֹּל
 וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת. וּמֵבִיא גּוֹאֵל
 לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

כשיאמר בזהבסה. יכוין למסור עלמו על קדוש השם
 בעשי"ם אומר' זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים.
 בתבינו בספר חיים. למענך אלהים חיים ;

ואם שכח אינו חוזר

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. (במנו יכוין מספר
 ג"פ אל) בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹאֲדָנִי יְיָ הוֹדֵנוּ (כד)

מַגֵּן אֲבֹרָהֶם ;
 אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדָנִי. (ר"ס אנלא)
 מַחֲיֵה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בקיץ אומר מזריד הטל ואם אמר משיב הרוח חוזר.

במזקף מנשיב הרוח ומזריד הנשם.

אם אמר מזריד הטל אינו חוזר.

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מַחֲיֵה מֵתִים
 בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ
 נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא הוֹדִים. וּמַתִּיר
 אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי
 עֶפְרַיִם. מִי כְמוֹךָ בְּעַל יְבִטָא שֵׁטֶב אִם הַעִי"ן
 גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ. מֶלֶךְ מַמִּית
 וּמַחֲיֵה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה ;

בעשרת ימי השופה אומרים, ואם לא אמר אינו חוזר.

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמֵן זוֹכֵר יִצְרָיו בְּרַחֲמִים
 לְחַיִּים ;

וּנְאֻמֵּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים ;
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹאֲדָנִי יְיָ הוֹדֵנוּ
 מַחֲיֵה הַמֵּתִים ;

בהזרת העמידה הש"צ אומר.

נְקַדְיִשְׁךָ וּנְעִרְיִךְ בְּנִנְעִים שִׁיחַ סוּד שְׂרָפִי
 קוֹדֵשׁ הַמְּשֻׁלָּשִׁים לְךָ קְדוּשָׁה
 וּבִזְכוּתְךָ עַל נִדְּבִיךָ וְקִרְאָה זְהִי וְזֶה וְאָמַר
 קְדוּשׁ. קְדוּשׁ. קְדוּשׁ. יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
 זְבָאוֹת מְלֵא כָל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ ;
 לְעַמְתָּם מְשֻׁבְּחִים וְאוֹמְרִים. בְּרוּךְ כְּבוֹד
 יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
 קְדוּשׁ כְּתוּב לְאֵל. יְמִלּוּךָ יְהוָה יִסְדּוּכִי
 לְעוֹלָם וְאֵלֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר
 הִלְלוּהָ ;

אֲתָה קְדוּשׁ וְשִׁמְךָ קְדוּשׁ וְקְדוּשִׁים
 בְּכָל-יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה ; בְּרוּךְ
 אֲתָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
 הָאֵל הַקְּדוּשׁ ;

בעש"ט אומרים המלך הקדוש

ואם אמר האל הקדוש או מסופק, חוזר לראש. וכן הס"ט
 בטעה בחזרה, חוזר לראש ואז קדושה פעם שניה.

אֲתָה חוֹנֵן לְאָדָם דָּעַת וּמְלַמֵּד
 לְאִנוּשׁ בִּינָה .

במ"ט ובמולאי יו"ט אומרים. ואם ששח אינו חוזר.

אֲתָה רוֹנְנֵתְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִדַּע וְהַשְׁכֵּל .
 אֲתָה אֲמַרְתָּ לְהַבְדִּיל בֵּין קוֹדֵשׁ לְחֹל
 וּבֵין אֹר לְחַיִּשׁ. וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים וּבֵין
 יוֹם הַשַּׁבָּעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה. בְּשֵׁם
 שְׁהַבְדַּקְתָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵעַמֵּי הָאָרְצוֹת
 וּמִמְשַׁפְּרוֹת הָאֲדָמָה . כִּי כָרַמְנוּ וְהַצִּילָנוּ
 מִשָּׁמַן רָע וּמִסַּגְעָרָע וּמִכָּל (מִיָּגִי) גַּזְרוֹת
 קָשׁוֹת וְרַעוֹת הַמְּחַרְגָּשׁוֹת לְכָא בְּעוֹלָם :

וְחַנְּנוּ מֵאֲתָךְ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת ;
 בְּרוּךְ אֲתָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
 הַדָּעַת ;

השיבנו אבינו לתורתך. וקרבנו
 מרבנו לעבודתך.
 והחזירנו בתשובה שמה
 קפניך: ברוך אתה יהוה אלהי יאהדונהי
 הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחול
 לנו מלכנו כי פשענו. כי
 אל טוב וסלח אתה: ברוך אתה
 יהוה אלהי יאהדונהי חנון המרבה לסלוח:
 ראה נא בעינינו וריבה ריבנו.
 ומהר קנאלנו נאקה שמה
 למען שמך כי אל גול חזק אתה:
 ברוך אתה יהוה אלהי יאהדונהי גול ישראל:

בתענית לצור דהיינו בד' לומות אומר כאן הסליח לצור ענינו
 בחזרה (דף יט — 39)

רפאנו יהוה יאהדונהי ונרפא. הושיענו
 ונושעה. כי תהדתנו אתה.
 והעלה ארוכה ומרפא לכל
 תחלואינו. וקבל מלאבינו וקבל
 מכותינו כי אל רופא רחמן ונאמן
 אתה: ברוך אתה יהוה אלהי יאהדונהי
 רופא חזקי עמו ישראל

אם אמר ברך עלינו בימות החמה, אם מזכר קודם שהגיע
 לעושה שלום חוזר לברכנו, ואם הגיע לעושה שלום אע"פ
 שלא עקר רגליו חוזר לפתלת העמידה.

בקיז ברכנו יהוה יאהדונהי אל הינו בכל
 מעשי ידינו. וברך שנתנו
 בטללי רצון ברכה ונרכה. ותהי
 אחריתה חיים ושבע ושדום
 בשנים הטובות לברכה כי אל

טוב ומטיב אתה ומברך השנים;
ברוך אתה יהוה אלהינו יהוה אחד ומברך
השנים:

א. אם טעה ואמר ברכנו בימות הגשמים אם נזכר קודם שהחמיל תקע אומר שם ותן של ומטר לברכה. ב. אם נזכר אחר שהחמיל תקע יהפיל כדרכו ויאמר בשומע וסן על ומטר לברכה. ג. אם נזכר אחר שברך שומע הפלה קודם שהחמיל רצה יאמר שם וסן על ומטר לברכה. ד. אם נזכר אחר שהחמיל רצה חוזר מברך עלינו וגומר על הסדר. ה. אם לא נזכר אלא עד לאחר שאמר יהיו לרצון האחרון אפילו שלא עקר רגליו יחזור להחלת העמידה.

בסורף ברוך עלינו יהוה יאהובנו אלהינו
את השנה הזאת. ואת כל
מיני תבואתה לטובה. ותן מל
ומטר לברכה על כל פני האדמה
וריה פני תבל ושבע את העולם
כלו מטובך. ומלא ידיו

מברכותיך ומעשר מתנות ידך.
שמרה והציקה שנה זו מכל דבר
רע. ומכל מיני משחית ומכל
מיני פורענות. ועשה לה תקנה
טובה ואחרית שלום. חיים ורחם
עליה ועל כל תבואתה ופירותיה
וברכה בגשמי רצון ברכה וברכה
ותהי אחריתה חיים ושבע ושלוש.
כשנים הטובות לברכה כי אל
טוב ומטיב אתה ומברך השנים;
ברוך אתה יהוה אלהינו יהוה אחד ומברך
השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו. ושא
גם לקבץ נליותינו. וקבצנו
יחד מארבע כנפות (יכין סס קדוש חב"ו)

הָאָרֶץ לְאֶרְצֵנוּ : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹה
 יֵאֱהָדוּכִי מִקִּבְּץ גְּדָחֵי עֲמוֹ יִשְׂרָאֵל :
 הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָאשׁוּנָה .

וַיּוֹעֲצֵנוּ כְּבַתְחֻלָּה. וְהִסֵּר
 מִמֶּנּוּ יַגּוֹן (סמ) וְאַנְחָה (לילים). וּמְלוּךְ
 עֲלֵינוּ מִהֲרָה אַתָּה יְיָ הוֹה יֵאֱהָדוּכִי
 קְבֻדָּךְ . בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדִּיק
 וּבְמִשְׁפָּט : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹוֵהוּ
 יֵאֱהָדוּכִי מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט :
 בְּעַשׂוֹת הַמִּקְדָּךְ הַמִּשְׁפָּט וְאִם טַעַם לֹטוֹ חֹזֵק.

לְמִינִים וְדַמְדְּמֵינִים אֲתֵּהִי תִמְוָה
 וְכָל הַגּוֹדִים פָּרְגַע יֵאֱבָדוּ .

וְכָל-אוֹיְבֶיךָ (סמ) וְכָל-שׁוֹנְאֶיךָ (לילים)
 מִהֲרָה יִכְרְתוּ . וּמִדְּבוֹת הַרְשָׁעָה
 מִהֲרָה תִעָקֵר וְתִשָּׁבֵר וְתִכָּלֵם

וְתִכְנִיעַם בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ . בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ הוֹה יֵאֱהָדוּכִי שׁוֹבֵר אוֹיְבִים
 וּמִכְנִיעַ מִינִים :

עַל הַצְדִּיקִים וְעַד הַחֲסִידִים וְעַל
 שְׂאֵרֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל . וְעַל
 פְּלִיטַת בֵּית סוֹפְרֵיהֶם . וְעַל גְּרֵי
 הַצְדִּיק וְעַלֵּנוּ . יְהִמּוּ גַּא רַחֲמֶיךָ
 יְהוָה יֵאֱהָדוּכִי אֲהִינּוּ וְתֵן יִשְׁכַּר טוֹב
 דְּכָד-הַבּוֹשְׁתִּים בְּשִׁמְךָ בְּאַמַּת
 וְשִׁים חֲדָקְנוּ עִמָּהֶם . וְלַעוֹלָם לֹא
 גְבוּשׁ כִּי-בְךָ בְּטַחְנוּ . וְעַל חֲסִדְךָ
 הַגָּדוֹל בְּאַמַּת נִשְׁעַנְנוּ . בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ הוֹוֵהוּ יֵאֱהָדוּכִי מִשְׁעַן וּמִבְטָח
 לַצְדִּיקִים :

תִּשְׁכּוֹן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ

בְּאֵשׁ דְּבַרְתָּ . וּכְסֵא דְדֹד
 עֲבַדְךָ מְהֵרָה בְּתוֹכָהּ תִּכְיֶין (יכין)
 להחפלה על משיח בן יוסף שיחיה ולא ימות ע"י ארמילים
 רשיעא) וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּנֵין עוֹלָם
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ ; בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 בְּנֵה יְרוּשָׁלַיִם ;
 אֵת צִמְחַ דְּדֹד עֲבַדְךָ מְהֵרָה
 תַצְמִיחַ וּקְרַנוֹ תִרְוֵם בִּישׁוּעָתְךָ .
 כִּי לִישׁוּעָתְךָ קָוִינוּ (יכין ללשון לישועה) כָּל
 הַיּוֹם ; בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 מַצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה ;
 שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 אֲב תִרְחַמֵּן רַחֵם עָלֵינוּ . וְקַבֵּל
 בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֵת תְּפִלָּתֵנוּ .
 כִּי אַל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים

אֵתָהּ . וּמִדְּפָנֶיךָ מִלִּפְנֵי רִיקָם אֵל-
 תְּשׁוּבֵנוּ . חַנּוּנוֹ וְעֲנָנוֹ וְשָׁמַע
 תְּפִלָּתֵנוּ .

בחטיות לצור וכן בחטיות יחיד יאמר ענינו מצלי חטיות .
 עֲנָנוּ אֲבִינוּ עֲנָנוּ בְּיוֹם צוֹם הַתְּעֵנִית הַזֶּה
 כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אָנֹחֵנוּ . אֵל תִּפְּזֵן
 לְרַשְׁעֵנוּ וְאֵל תִּתְּעַלֵּם מִלִּפְנֵי מִבְּקִשְׁתָּנוּ
 הִיָּה גַא קְרוֹב לְשׁוּעָתָנוּ . מָרָם נִקְרָא אֱלֹהִים
 אַתָּה תַעֲנֶה . גְּדַבֵּר וְאַתָּה תִשְׁמַע כְּדַבֵּר
 שְׂנֵאמַר וְהִיָּה מָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה . עוֹד
 הֵם כְּדַבְּרִים נֹאמְרֵי אֲשַׁמְעֶם : כִּי אַתָּה יְיָ הוֹ
 פִּזְרָה וּמִצִּיל וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה
 וְצוֹקָה : (חש"צ חותם בין גואל ליופא ברוך אַתָּה
 יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הַעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת
 צָרָה) :
 כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת כָּל-פֶּה :

ברוך אתה יהוה אלהינו יהוה אחד שומע

תפלה :

רצה יהוה אלהינו יהוה אחד אלהינו בעמך

ישראל ולתפלתם שעה והשב

העבודה לדביר ביתך ואשי

ישראל ותפלתם מהרה באהבה

תקבל ברצון ותהי ברצון תמיד

עבודת ישראל עמך :

בר"ח ובחול המועד אומרים יעלה ויבא, ואם שבת, אם נזכר קודם שהתחיל מודים אומרה במקום שנזכר, ואם התחיל מודים, אם נזכר קודם שהגיע לעושה שלום חוזר לרלה, ואם הגיע לעושה שלום אע"פ שלא עקר רגליו חוזר לראש, חוץ מערבית של ר"ח שאם שבת אינו חוזר :

אלהינו ואלהי אבותינו ויעלה ויבא ויגיע

ויראה ויברכה וישמע ויפקד ויזכר

זכרוננו וזכרון אבותינו וזכרון ירושלים

עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון

כל עמך בית ישראל לפניך דפריטה למוכה

דחן דחסד ולרחמים. לביים טובים ולשלום

ביום בראש חדש ראש חדש הנה .

בחוה"מ פסח חג המצות הנה ביום מקרא

קדש הנה .

בחוה"מ סכות חג הסוכות הנה ביום מקרא

קדש הנה .

לרחם בו עלינו ויהושיענו וזכרנו י ה' ה

אלהינו בו למוכה ופקדנו בו לברכה.

והושיענו בו לחיים טובים. בדרך ישועה

ברחמים. חיים וקננו ונחמול ורחם עלינו.

והושיענו פי אליך עינינו. פי לא מקד חנון

ברחמים אמה :

ואתה ברחמך הרבים. תחפויץ

בני ותרצנו ותחוינה עינינו

בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה הַמְּחַיֶּה הַמְּתִיר
שְׂכֵינְתוֹ לְצִיּוֹן :

לריך לכוהר לענות אמן על ברכת המחזיר ואח"כ או' מורים.
מורים אֲנַחְנוּ קִדְּ שֵׁאתָה הוּא
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ (וג) אֲהִינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ קְעוֹלָם וְעַד. צִירְנוּ צוּר
חַיֵּינוּ וּמִגֵּן וַיִּשְׁעֵנוּ אֵתָה הוּא. לְדָר
נֹדֵר נֹדֶה קִדְּ וַיִּגְמַר תְּהַלְתֶּךָ. עַל
חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל
נִשְׁמַתֵּינוּ הַמְּקוּדוֹת קִדְּ. וְעַל-נִפְסֵיךָ
שֶׁבְּכָד יוֹם עָמְנוּ וְעַד-נִפְלְאוֹתֶיךָ
וְשׁוֹבֵיתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת. עָרַב וּבִקֵּר
וְצִהָרִים הַשׁוֹבֵב כִּי-לֹא=כָּלוּ רַחֲמֶיךָ.
הַמְּרַחֵם כִּי-לֹא תִמּוּ חֲסָדֶיךָ כִּי

מְעוֹלָם קִיְנוּ לְךָ

מורים דרבנן

מִדְרִים אֲנַחְנוּ קִדְּ שֵׁאתָה הוּא יְהוָה
אֲהִינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֲהִי כָד בְּשֵׁר.
יִצְרְנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרֻכּוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹד וְהַקְּדוֹשׁ עַל שֶׁהִיָּתְנוּ
וְנִמְתְּנוּ. בִּן רַבֵּינוּ יוֹתְרָנוּ. וְהַיְסוּף
נְדִיחוֹתֵינוּ לְבִצּוֹת קִדְּ שֵׁךְ. לְשִׁמְרֵי הַקִּיָּד
וְכַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךָ וְלַעֲבָדְךָ בְּכַבֵּב שְׁלָם. עַל
שֵׁאֲנָדְנוּ מִדְרִים לְךָ. בְּרוּךְ אַ הַהוֹדָאוֹת :

בחנוכה ובפורים או' כאן על הנסים, ואם שכח אינו חוזר.
עַל הַנְּסִים וְעַל הַמְּרַקָן. וְעַל הַמְּבִרּוֹת. וְעַל
הַתְּשׁוּעוֹת וְעַד הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַנְּקִמּוֹת
שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּיָמֵם הַהֵם בְּזִמְן הַזֶּה :

בחנוכה אומרים

בְּיָמֵי מַתְתִּיךָ בִּן יוֹדֵגָן בְּהֵן נִדּוּל חֲשִׁמוֹנָא

ובגיו כשעמדה מקכות וזן הרשעה על
 עמך ישראל לשבחתם תורתך ולהעבירם
 מחקי רצונך. ואתה ברחמיך הרבים עמדת
 להם בעת צרתם. רבת את ריבם. דגת את
 דינם. נקמת את נקמתם. מסרת גבורים
 ביד חלשים. ורבים ביד מעטים. ורשעים
 ביד צדיקים. וטמאים ביד טהורים. וזדים
 ביד עוסקי תורתך. לך עשית שם גדול
 וקדוש בעוזמך. ולעמך ישראל עשית
 תשועה גדולה ופורקן כהיום הזה ואחר כך
 באו בניך לרביר ביתך ופנו את היכלך.
 וטתרו את מקדשך והד לי קו גרות
 בחצרות קדשך. וקבעו שמונת ימי חגכה
 אלו בהגל ובהנראה. ועשית עמכם גסים
 ונפלאות ונודה דשמך הגדול סלה :

בפורים אומרים

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה.

כשעמד עליהם הזמן הרשע. בקש
 להשמיד להרוג וקאבד את כל היהודים.
 מגער ועד זקן. טף ונשים ביום אחד
 בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא
 חדש אדר ושלכם לכוז. ואתה ברחמיך
 הרבים הפרת את עצתו וקלקלת את
 מתשבתו והשבחת לו גמולו בראשו. ותלו
 אותו ואת בגיו עד העץ. ועשית עמכם גם
 נפקא ונודה לשמך הגדול סלה :

ועל ככם ויתברך ויתרמם ויתגשא
 תמיד שמך מלפנינו לעולם ועד.
 וכל החיים יודוך סלה :

בעש"ס אומרים, ואם שכת איני חוזר.

וכתוב לחיים טובים כדבגני בריחה :
 ויהדלו ויברכו את שמך הגדול
 באמת לעולם כי טוב האל

ישועתנו ועזרתנו סְדָה הַיָּהוָה הַטוֹב;
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוֹשֵׁעַ יִשְׂרָאֵל (ס"ו) הַטוֹב
שְׂמֵךְ וְדָךְ נֶאֱחָז קְהוּלוֹת (ס"ט כה"ת):

בטענית לצור אומרים כאן בחזרה ברכת כהנים.

שׁוֹמֵר שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה חַיִּים חַן
וְהַכֹּדֵד וְרַב־מַיִם עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-
יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. וּבִרְכָנוּ אֲבוֹנֵנוּ כְּדָנוּ
כְּאֶהָד בְּאוֹר פְּנִיךָ. כִּי בְאוֹר פְּנִיךָ
נִתְּתָה קִנּוּ יְדוּהָ יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל תּוֹרָה
וְחַיִּים. אֲהַבָה וְהַכֹּדֵד. אֶדְרָגָה
וְרַחֲמִים. בְּרַכָה וְשָׁלוֹם. וְטוֹב
בְּעֵינֶיךָ לְבִרְכָנוּ וּדְבָרְךָ אֶת-כָּל-
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוּב-עוֹז וְשָׁלוֹם.

בטענת ימי תשובה אומרים, ואם שכח אינו חוזר.

ובכפר ב"ים בְּרַכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִנְסָה טוֹבָה

כג
וישועה ונְחֻמָּה וּנְגִזְרוֹת טוֹבוֹת . נְזַכֵּר
וּנְכַתֵּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּחַיִּים טוֹבִים וְדְשָׁלוֹם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל
אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם. אָמֵן :

יְהוֹי-לְרַצוֹן אֲמַר־פִּי וְהַגִּיזוֹן לְבִי
לְפָנֶיךָ. יְהוָה יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל
אֵלֵינוּ נְצוּר לְשׁוֹנֵי מַרְעֵ. וְשִׁשְׁתּוֹתֵי
מַדְבַּר מַרְמָה. וְדַמְקָלֵי נַפְשֵׁי
תְדוּם. וְנַפְשֵׁי כְּעָפָר לְכָל תְּהִיָּה.
פִּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ. וְאַחֲרֵי
מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשֵׁי. וְכָד-
הַקָּמִים עָלַי דְרָעָה. מְהִרָה הַפֵּר
עֲצָתְם וּקְדָקֵל מַחְשָׁבוֹתֶם. עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׂמֵךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנֶךָ.

עֲשֵׂה לְמַעַן תִּזְכְּרֶנּוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן

קְרוּשֵׁתְךָ. לְמַעַן יִחַדְצוּן יְדִידֶיךָ.

(ר"ת טס יד"י) הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְיִי:

כגולה שלא ישכח שמו ליום הדין, יאמר כאן פסוק מתנ"ך המסחיל בלזות הראשונה ומסיים בלזות האחרונה של שמו.

יְהִי-לְרִצּוֹן אִמְרוּ-פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי

לְפָנֶיךָ. יְהוָה יֵאָהֲרֶנּוּ צוּרֵי וְגֵאֲדֵי:

עוֹשֵׂה שְׁלוֹם (כעש"ס השלום) בְּמַרוֹמָיו

הוּא בָרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עַדְיָנו

וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: אָמֵן

יְר"מ יְהוָה יֵאָהֲרֶנּוּ אָנֹכִי שֶׁתְּבַנֶּה בֵּית חַמְקֶדֶשׁ

בְּמַתְרָה בְּנִמְנוֹ וְחֵן חֶלְקֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ לַעֲשׂוֹת

חֶסֶד וְרַחֲמִים וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבְבֵי שְׁלֵיִם:

במקום שכלו ה' פסיעות יעמוד ולא יחזור למקומו עד שיגיע הש"ך לקדושה.

בעשרת ימי תשובה אומרים

אֲבִינֵנוּ מִלְּבָנוּ חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ:

א"מ אֵין דָּנוּ מִלְּךָ אֵלֵא אַתָּה

א"מ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ

א"מ חֲדָשׁ עַדְיָנוּ שְׁנָה טוֹבָה

א"מ בְּטַל מְעַדְיָנוּ כָּל-גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת:

א"מ בְּטַל מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹגְאֵינוּ

א"מ הַפֶּה עֲצַת אוֹיְבֵינוּ

א"מ בְּדָה כָּל-צָר וּמִשְׁטֵיִן מְעַדְיָנוּ

א"מ בְּלֵה דְבַר וְחַרְב וְרַעַה וְרַעַב וְשָׁבִי

וּבִזָּה. וּמִשְׁחִית. וּמִגְּפָה. וְיִצָר הָרַע

וְחוֹקָאִים רַעִים מִבְּנֵי בְרִיתְךָ

א"מ שְׂרַח רַפּוּאָה שְׁלָמָה לְכָל חוֹלֵי עַמְּךָ:

א"מ מְנַע מִגְּפָה מִנַּחֲלָתְךָ

א"מ זְכוּר כִּי עָפָר אֲנִיחֵנוּ

א"מ מְחַל וְסַדַּח לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ

א"מ קַרַע רֹעַ גְּזַר דִּינָנוּ (יכין כסס קרע טמן) †

א"מ מחוק ברחמיך הרבים כל שמי
חובותינו

א"מ מחה והעבר פשעינו מגדר עיניך
א"מ בתבנו בספר חיים טובים

א"מ בתבנו בספר צדיקים וחסידים

א"מ בתבנו בספר ישירים וחסידים

א"מ בתבנו בספר מזונות ופרנסה מצוה

א"מ בתבנו בספר מחיית היום וקפחה וקפחה

א"מ בתבנו בספר גאולה וישועה

א"מ זכרנו בזכרון טוב מלפניך

א"מ הצמח קנו וישועה בקרוב

א"מ הרם קרו ישראל עמך

א"מ ויהם קרן משיחך

א"מ רבנו ונענו

א"מ התזרנו בתשובה שלמה קפניך

א"מ שמע קורנו חוס ורחם עלינו

א"מ עשה רמזך אס"ל למענו

א"מ קבל ברחמים וברצון את תפלתנו
א"מ אל תשיגנו רחם מלפניך

דיני נפילת אפים

א) לו הם הימים שאין מתודים בהם ואין גופלים על פניהם
ר ח. כל חדש ניסן. פסח שני (יד בחייר). ל"ג לעומר. מר"ח
סיון עד סוף יב. בו. חשעה באב. עו באב. ערב ר"ה. ערב
יוה"כ. ממולאי יוה"כ עד סוף תשרי. חנוכה. טו בשבט. פורים
י"ד וט"ז באדר א. וכשיש מילה בביהכ"ג. או אפילו שהמילה
בבית אס יש אבי הבן או סנדק בביהכ"ג. וכשיש חתן בבית
הכנסת. ובגדאד נוהגים שלא לפול ע"פ גס ביום י"א אב
וביום ט"ז טבה. ב) כל יום שאין גופלים על פניהם אין נופ'
גס במנחה שלפניו חוץ מערב ר"ה ועי"הכ. ג) יהודה ע"ס
א' ב' ויכפול ה' אותיות מנלפ"ך כמסודר פה ד) בכל תיבה
המתחילה באחת מאותיות א ב ג יכה בנחת באגרוף של יד ימין
על הלכ שהוא חתם סדר בארבע או חמש אלכשות בלד שמש
ויהרר להכות דוקא על הלכ.

אנך יהוה יתעלה יאחרונך אלהינו ואלהי
אבותינו תבא קפניך תפלתנו

ואל תתעלם מדבנו מתחנתנו
 שאין אנחנו עני פנים וקשי עורף
 לומר דבניך יהוה יאהרונתו יאהינו
 ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו
 ודא חטאנו. אבל חטאנו. עוינו.
 פשענו. אנחנו ואבותינו ואנשי
 ביתנו: אשמנו. בנדרנו. גזרנו.
 דברנו דופי וקשון הרע. העוינו.
 והרשענו. ודנו. חמסנו. טפלנו
 שקר ומרמה. יעצנו עצות רעות.
 כזבנו. פגענו. לצנו. מרדנו.
 מרינו דבריד. נאצנו. נאפנו.
 סררנו. עוינו. פשענו. פגמנו.
 צררנו. צערנו אב ואם. קשינו
 ערף. רשענו. שחתנו. תעבנו.

תעינו ותעתענו. וסרנו ממצותיך
 וממשפטך הטובים ולא שוה לנו
 ואתה צדיק על כל הבא עלינו.
 כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

אם עברו שבעה דקים משקיעה החמה אין אומ' י"ג מדות.
 י"ג מדות לריך לאמרם במחור, וטוב למטמם באלבעוסין,
 ויטעים את הפסק שבין ה' | ה', ומוי שאומרם ביהוד מבלי
 פסק בימים שוכו גדול.

ויעבר יהוה יאהרונתו ועל פניו ויקרא
 יהוה יאהרונתו ויהוה יאהרונתו ח
 ברחום ורחמן דאך ס אפים ורחב
 חסד וואמת ס נצר חסד ס לאלפים
 ינשא עין יאופשע יי וחסאה יגונקה:
 אחר שקיעה החמה אין עושים נפילת אפים.

ברחום ורחמן חטאנו לפניך רחם עלינו
 והושיענו:

לְדוֹר אֱלֹהֵי יְהוָה יִתְּנֶנּוּ יִתְּנֶנּוּ נַפְשֵׁי
 אֲשָׁא: אֱלֹהֵי בְּךָ בְּשַׁחֲתִי אֵל
 אִבּוֹשָׁה. אֲיַעֲלֶצוּ אֹיְבֵי לִי: גַּם כָּל
 קוֹיֵךְ לֹא יִבְשׁוּ. יִבְשׁוּ הַבּוֹגְדִים
 רִיקָם: דַּרְכֵיךָ יְהוָה יִסְתַּוּ הוֹדִיעֵנִי.
 אֲרַחֲתֶיךָ מִגֵּי: הֲדַרְיִבְנִי
 בְּאִמְתֶּךָ וּלְמַדְנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל. אֲתֶיךָ קוֹיֵתִי כָּל הַיּוֹם: זָכַר
 רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסֶדֶיךָ. כִּי מַעֲוֹלָם
 הִקְמָה: חַטָּאת נַעֲרִי וּפִשְׁעֵי אֲתוֹכֶר
 כַּחֲסֶדֶךָ וּזְכַר לִי אַתָּה. לְמַעַן מוֹכֵךְ
 יְהוָה: מוֹכֵב וַיִּשָּׁר יְהוָה. עַד כַּן יוֹרֵה
 חַטָּאִים בְּדַרְךָ: יִרְדָּךְ עֲגוּיִם
 בְּפִשְׁפֹּט. וַיִּלְמַד עֲגוּיִם דַּרְכּוֹ: כָּל
 אֲרַחֲתֵי יְהוָה חֶסֶד וְאַמֶּת. לְנַצְרֵי

בְּרִיתוֹ וְעֲדוּתוֹ: לְמַעַן שִׂמְךָ יְהוָה.
 וְסִלַּחֲתָ לְעוֹנֵי כִּי רַב הוּא: מִי זֶה
 הָאִישׁ יֵרָא יְהוָה. יוֹדְנֵנוּ בְּדַרְךָ
 יִבְחָר: נִפְשׁוּ בְּטוֹב תִּדְוִן. וְזָרְעֵי
 יִישׁ אֶרֶץ: סוֹד יְהוָה יִסְתַּוּ לִי וְרָאוּ
 וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם: עֵינַי תָּמִיד אֵל
 יְהוָה. כִּי הוּא יוֹצֵא מִרְשַׁת רִגְלֵי:
 פְּנֵה אֱלֹהֵי וַחֲנֹנִי. כִּי יַחֲדוּ וְעֵנִי אֲנִי:
 צְרוּת לִבִּי הִרְחִיבוּ. מִמַּצִּיקוֹתַי
 הוֹצֵאנִי: רֵאה עֲנִי וְעַמְדִי. וְשָׂא
 לְכָל חַטָּאתִי: רֵאה אֹיְבֵי כִּי רַבּוּ.
 וְשִׁנְאֵת חֶמְסִי שִׁנְאֵנִי: שִׁבְחָה
 נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי. אֲיַבּוֹשׁ כִּי חִסִּיתִי
 בְּךָ: תָּם וַיִּשָּׁר יַצְרֵנִי. כִּי קוֹיֵתֶיךָ:
 פָּדָה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל. מִכָּל

צרותיו : והוא יפדה את ישראל .
מכל עונותיו :

יהוה אלהינו יהוה אלהי ישראל שוב מחרון
אפך . והגתם על הרעה לעמך :

אבינו מלפנו אבינו אתה . אבינו מלפנו
אין לנו מקדך אלא אתה . אבינו מלפנו

רחם ערינו . אבינו מלפנו חגנו ועגנו . פי
אין בנו מעשים . עשה עמנו צדקה וחסד

למען שמך הגדול והושיענו : ואנחנו לא
גדנו מה געשה פי ידך עינינו : זכור

רחמיך : יהוה וחסדך . פי מעורם הקמה :
יהי חסדך ותנה זלנו בפאשר וחרנו לך :

א תזכיר לנו עונות ראשנים מהר יקדמונו
והתמיד . פי דלנו מאד : עזרנו בשם יהוה

עושה שמים וארץ : חגנו יהוה חגנו פי
רב שבענו בוז : ברגז רחם תזכיר : ברגז

אתה תזכיר . ברגז עמדה תזכיר . ברגז
תמימות תזכיר : יהוה אלהינו הושיעה :

המלך יעגנו ביום קראנו : פי היא ידע
יצרנו . זכור פי עפר אנחנו : עזרנו אלהי

ישענו עד דבר כבוד שמך . והצילנו ובפר
על חטאתנו למען שמך :

כנגדלד וסביבותיה טובים לומר הטיבה אחר ועצור

הטיבה ברצונך את ציון . תבנה
חומות ירושלים : אז תחפץ

ובחי צדק עולה וקדיל . אז יעלו
על מזבחתך פרים :

בימים שאין נופלים על פניהם וזוהרים אחר החורב.

יהי שם יהוה אלהינו מברך .
מעתה ועד עולם : ממזרח

שמש עד מבוא מהלל שם יהוה :

רם עד כל גוים | יהוה. עד השמים
 כבודו : יהוה יאהדונו | ארוננו.
 מה אדיר שמך בכל הארץ :

ולומר כחן חלי קריש ואח"כ אומר

תתקבל צלותנא ובעיתנא עם צלותהון
 ובעיתהון דכל בית ישראל קדם
 אבונא דכשמיא וארעא ואמרו אמן. אמן

יהא שלמא רבא מן שמיא . חיים ושבע
 וישנעה ונחמה ושיזבא ורפיאה ונאילה
 וסליחה ובפרה וריעח ונצלה . לנו ולכל
 עמו ישראל ואמרו אמן : אמן

יעשה שלם פסיעות ויאמר

עושה שלום במדומיו. הוא ברחמי
 יעשה שלום עלינו ועל כל עמו
 ישראל ואמרו אמן : אמן

למנצח בנגילת מזמור שיר :
 אלהים יחננו ויברכנו . יאר
 פניו אתנו סלה : לדעת בארץ
 דרכך . בכל גוים ישועתך : יודוך
 עמים | אלהים . יודוך עמים כדם :
 ישמחו וירננו לאמים כי תשפט
 עמים מישר . וקאמים | בארץ
 תנחם סלה : יודוך עמים אלהים .
 יודוך עמים כדם : ארץ נתנה
 יבוקה . ויברכנו אלהים אלהינו :
 ויברכנו אלהים . וייראו אותו כל
 אפסי ארץ :

בערב שבת במקום למנצח אומרים

יהוה יאהדונו מקד גאות לבש
 לבש יהוה יאהדונו עז התאזר .

אף-תכון תבד בל-תמוט: נכון
 בסאך מאז. מעולם אָתָה: נִשְׂאוּ
 נְהוֹת יְהוָה נִשְׂאוּ נְהוֹת קוֹלָם.
 יִשְׂאוּ נְהוֹת דְּבָרִים: מְקִלוֹת אַמִּים
 רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי-יָם. אֲדִיר
 בְּמָרוֹם יְהוָה יִסְדּוּנְסִי: עֲדַתְךָ נֶאֱמָנוּ
 מֵאֵד לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה-קִדְשׁ. יְהוָה
 יִסְדּוּנְסִי לְאָרֶץ יָמִים:

ואומרים קדיש יסא שלמה קף 13 = 1

עֲלֵינוּ לְשִׁבַח לְאֲרוֹן הַכֹּל. לְתַת
 נִדְקָה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. שְׂדֵא
 עֲשֵׂנוּ כְּגוֹי הָאָרְצוֹת וְלֹא שְׂמָנוּ
 כְּמִשְׁפַּחֹת הָאָדָמָה. שְׂדֵא שֵׁם
 חֲלַקְנוּ בָהֶם וְגוֹרְדָנוּ כְּכֹל הַמוֹגֵם.
 שֵׁהֶם מִשְׁתַּחֲוִים לְהַבֵּל וְרִיק

וּמִתְפַּדְּלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ.
 (כשיאמר ולאנחנו מכתחיים יכרע כל גופו) וְאַנְחָנוּ
 מִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֶי מֶלֶךְ מַדְבֵּי
 הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
 שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ.
 וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל.
 וְשֹׁכֵנֵת עִזּוֹ בְּגִבְהֵי כְרוֹמִים. הוּא
 אֶדְהֵנוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר. אֶמֶת
 מִדְּבָנוּ וְאַפָּם זִדְתּוֹ. כְּפִתּוּב
 בַּתּוֹרָה. וְיִדְעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבוֹת
 אֶד-דְּבַכְךָ פִּי יְהוָה יִסְדּוּנְסִי הוּא
 הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל-
 הָאָרֶץ מִתְּתַת. אֵין עוֹד:
 עַל בֶּן נְבוּזַח דָּד יְהוָה יִסְדּוּנְסִי וְאֶדְהֵנוּ
 דְּרֵאוֹת מִהֵרָה בַּתְּפִאֲרַת עוֹד

(ס"ט כה"ת) דהעביר גלולים מן
 הארץ והאדירים כרות יפרתון.
 לתקן עולם במלכות שדי. וכל
 בני בשר יקראו בשמך להפנות
 אליך כל רשעי ארץ. יכירו וידעו
 כד יושבי תבל. כי דך תברע כל
 בך תשבע כל לשון. דפניך
 יהוה אלהינו יכרעו ויפלו
 ודכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו
 כדם. את על מלכותך. ותמלוד
 עליהם מהרה לעולם ועד. כי
 המלכות שקד היא. ודעולמי עד
 תמלוד בכבוד. בכתוב בתורתך
 יהוה אלהינו ימלוד לעולם ועד.
 ונאמר והיה יהוה אלהינו דמלך

על כל הארץ. ביום ההוא יהיה
 יהוה אלהינו אחד ושמו אחד.

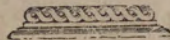
בראש חדש אומרים

ברכי נפשי את יהוה יאסדוני יהוה
 אלהי גדלת מאד הוד והדר
 לבשת: עטה אור כשדמה נוטה
 שמים ביריעה: המקרה במים
 עליותיו השם עבים רכובו
 המהלך עד פני הים: עושה
 מלאכי רוחות משרתיו אש להט:
 יסד ארץ עד מכוניה בל תמוט
 עולם ועד: תהום כלבוש כפיתו
 עד הרים יעמדו מים: מן גערתך
 יניסון מן קול רעמך יחפון: יעדו
 הרים ירדו בקעות אל מקום זה ו

יסדת להם : נבול שמת בל-
 יעברין בד' ישבין לבסית הארץ :
 המשלח מעינים בנחלים בין
 הרים יהלכון : יסקו כד' חיתו ישרי
 ישגרו פראים צמאם : עלוהם עוף
 השמים ישגון מבין עפאים יתני-
 קוד : משקה הרים מעליותו מפרי
 מעשוק תשבע הארץ : מצמיח
 חציר ו לכהמה ועשב לעבודת
 האדם להוציא להם מן הארץ :
 ויין וישמח לבב אנוש להצהיל
 פנים משמן . ודחם לבב אנוש
 יסער : ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון
 אשר נטע : אשר שם צפרים יקננו
 חסידה פרושים ביתה : הרים

הנבחים ליעלים סלעים מהסה
 לשפנים : עשה ורח למועדים
 שמש ידע מבואו : תשת חשך
 ויהי לילה בדתרמש כד' חיתו-
 יער : הפפירים שאנים לפרך
 ודבקש מל אכדם : תזרח השמש
 ואספון ואד מעולתם ירבעון : יצא
 אדם לפעלו ודעבודתו עדי ערב :
 מה רבו מעשוק ו יהוה אלהינו
 בדם בחכמה עשית מלאה
 הארץ קניינה : והו הים גדול ורחב
 ידים שם רמש ואין מספר חיות
 קטנות עם גדלות : שם אגילות
 יהלכון דויתן זה ויצרת לשחק בו :

בָּלֶם אֲדֹד יִשְׁבְּרוּן דַּת אֲבָלִם
 בַּעֲתוֹ: תַּמְן דָּהֵם יִלְקֹטוּן תַּבְּתַח
 יִדָּד יִשְׁבְּעוּן טוֹב: תַּסְתִּיר פְּנֵיךָ
 יִבְהַלּוּן תַּסְפָּה רוּחַם יִגְעוּן וְאֵל
 עֲפָרָם יִשׁוּבוּן: תִּשְׁלַח רוּחְךָ
 וּבְרָאוּן וְתַחֲדַשׁ פְּנֵי אֲדָמָה: יְהִי
 כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְהוָה
 בְּמַעֲשָׂיו: הַמְבִיט לָאָרֶץ וְתִרְעַד
 וַיַּעַב בְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ: אֲשִׁירָה
 לַיהוָה בְּחַיֵּי אֹמְרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדֵי:
 יַעֲרֹב עֲדוּ שִׁיתִי. אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח
 בַּיהוָה: וְתַמּוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ
 וְרָשָׁעִים עוֹד אֵינָם בְּרַכִּי גַפְשִׁי
 אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי הַדְּלוּיָהּ:

תפלת ערבית

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדהילו
 ורהימו, ורהימו ודהילו לידא שם י"ה כו"ה
 ביחודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל. הנה אנחנו
 באים להחפלה הפלה ערבית שהקן יעקב אע"ה עם
 כל המצות הכלולות בה לתקן את שורשה במקום
 עליון לעשות נרת רוח ליוצרנו ולעשות רצון
 בוראינו, ויהי נועם אדני אלהינו עלינו וכו'

כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה יִסְכַּח אֱלֹהֵיךָ לֹא
 יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ. וְלֹא יִשְׁכַּח
 אֶת-בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 לָהֶם: וְהוּא רַחוּם יִכַּפֵּר עוֹן וְלֹא
 יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ. וְלֹא
 יַעִיר כְּלִי-חַמָּתוֹ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשִּׁבְּרֵנוּ אֱלֹהֵי
 יַעֲקֹב סִלַּח: יְהוָה צְבָאוֹת. אֲשֶׁר־י
 אָדָם בּוֹטַח בְּךָ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה.

הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קְרָאֵנוּ: וַיִּבְרְכוּ
שֵׁם כְּבוֹדְךָ וּמְרוֹמֶם עַד-גַּל-
בְּרָכָה וְתַהֲלָה:

ואומרים חני קדיש ולתכ"א

בְּרַכּוּ אֵת יְהוָה הַמְּבֹרָךְ

ועוים הקהל

בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ
מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחֶמְמָה. פּוֹתֵחַ
שַׁעֲרִים בְּתַבּוּנָה. מְשַׁנֵּה עֵתִים
וּמַחֲלִיף אֶת הַזְּמַנִּים. וּמַסַּדֵּר אֶת
הַכּוֹכָבִים. בְּמַשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ
בְּרַצּוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹמָם וְלַיְלָה. גּוֹדֵל
אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ. וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר.

הַמַּעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לַיְלָה.
וּמְבַדֵּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה. יְהוָה
צְבָאוֹת שְׁמוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
וְאֶסְדּוּכִי הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ
אַהֲבָת. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים
וּמִשְׁפָּטִים אוֹתֵנוּ לְמַדָּת. עַל בֶּן
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשֹׁכְבֵנוּ וּבְקוֹמֵנוּ
נְשִׁיחַ בְּחֻקְךָ וּנְשַׁמַּח וּנְעַדוּ
בְּדַבְּרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ
וְחֻקוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם תֵּינִינוּ
וְאוֹרְךָ יִמֵּינוּ. וּבְהֵם נִהְיֶה יוֹמָם
וְלַיְלָה. וְאַהֲבַתְךָ לֹא תִסּוּר מִמֵּנוּ
לְעוֹלָמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אוֹהֵב אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

לריך להשמיט לאוניו בק"ם, ויקרא אותה בטעמים ובכונה, וידקק מאלד בלאותיותיה :

שִׁמְעוּ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶחָד :

ואומר בלחש

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :
וְאֶהְבֶּתָ אֶת יְהוָה יְהוָה יִסְדּוּנְסִי אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ
וּבְכָל־מְאֵדְךָ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצִוֶּה הַיּוֹם |
עַד־לְבָבְךָ : וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָךָ
וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
וּבְדַלְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ
וּבְקוּמְךָ : וּקְשַׁרְתָּם לְאֵזְרֵךָ
וְהָיוּ לְטַטְטַף בֵּין עֵינֶיךָ : וּכְתַבְתָּם

עַל־מִזְוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :
וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֲמִצוֹתַי
אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצִוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם
לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה יִסְדּוּנְסִי אֱלֹהֵיכֶם
וּדְעַבְדוּ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־
נַפְשְׁכֶם : וּנְתַתִּי מִטַר־אֲרָצְכֶם
בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִדְקוּשׁ וְאִם־פָּתַחְתָּ דַּגְנְךָ
וּתִירַשְׁךָ וַיִּצְהַרְךָ : וּנְתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשַׂדְּךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאִכְלֹתוּ וְשִׁבְעוּתָּ :
הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתַּח לְבַבְכֶם
וְסָרְתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם : וְחָרָה יִפְסִיק מֵעַל
אֶפְרַיִם יְהוָה יִסְדּוּנְסִי בְּכֶם וְעֲצַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִטַר וְהָאֲדָמָה
לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאִכְרֹתֶם

מִהָרָה מֵעַד הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר
 יְהוָה נָתַן לָכֶם וְשַׁמְתֶּם אֶת־דְּבָרֵי
 אֵלֶּה עַד־לְבַבְכֶם וְעַד־נַפְשֵׁיכֶם
 וְקִשְׁרֹתֶם אֹתָם לְאוֹת עַד־יִדְכֶם
 וְהָיוּ לְטֹמֵפֶת בֵּין עֵינֵיכֶם׃
 וּדְמַדַּתֶּם אֹתָם אֶת־כְּנִיֵיכֶם לְדַבֵּר
 בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ
 בְּדַרְךָ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ׃
 וּכְתַבְתֶּם עַד־מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ
 וּבְשַׁעְרֶיךָ לְמַעַן יִרְכוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי
 בְנֵיכֶם עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִבְסֵס כִּיטב
 חס העין נִשְׁבַּע יְהוָה יִסְדּוּכֵי לְאַבְתֵּיכֶם
 לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַד־
 הָאָרֶץ׃
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃

דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְּפוֹי
 בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנוּ עַל־צִיצִית
 הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם
 לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־
 כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
 וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְכַבֵּדְכֶם וְאַחֲרַי
 עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אֹתָם זָנִים אַחֲרֵיהֶם׃
 לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־
 מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים
 לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהוָה יִסְדּוּכֵי וְאֵלֹהֵיכֶם
 יסיון לקיים מלות עשה כל זכירת ילידת מלכים אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֹתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לְהוֹיֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה
 יִסְדּוּכֵי אֱלֹהֵיכֶם׃ אָמֵן

וְיָצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אָמֵת .

וְאָמְנָה כָּל זֹאת וְקִים עֲדֵינוּ . כִּי
 הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זֹולָתוֹ
 וְאֵנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ . הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד
 מִדְּבָרִים . הַנּוֹאֲלֵנוּ מִלְּפָנָיו מִבֶּרֶךְ כָּל
 עֲרִיצִים . הַיֵּאֵד הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרֵינוּ .
 הַמְּשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ ;
 הַשֵּׁם : נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא נִתֵּן לַמוֹט
 הַנִּגְלָנוּ . הַמְּדַרְיָבֵנוּ עַל בְּמוֹת
 אוֹיְבֵינוּ . וְיָרֵם קַרְנֵנוּ עַל כָּל
 שׁוֹנְאֵינוּ . הַיֵּאֵד הַעוֹשֶׂה לָנוּ נִקְמָה
 בַּפְּרָעָה . בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים
 בְּאֶרֶץ כְּנָעַן חַם . הַמְּכַה בְּעִבְרָתוֹ
 כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם . וְיֹוצֵיא אֶת עַמּוֹ

יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכֶם לְחֵרוֹת עוֹלָם .
 הַמְּעִבִיר בְּנָיו בֵּין גְּזֵרֵי יַם סוּף
 וְאֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם
 בְּתַהוֹמוֹת טָבַע . רָאוּ כְּנִים אֶת
 גְּבוּרָתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשֵׁמוֹ
 וּמִדְּבוֹרָתוֹ בְּרָצוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם
 מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל קָדַעְנוּ שִׁירָה
 בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּדָם . מִי
 כַּמְכָּה בְּאֵדִים ! יְהוָה מִי כַּמְכָּה
 נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא תַּהֲלִית עֲשֵׂה
 פֶלְא : מִדְּבוֹרָתְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ רָאוּ
 בְּנֵיךָ עַד הַיּוֹם יַחַד בְּלֶם הוֹדוּ
 וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְהוָה יִסְכְּדוּנֵנוּ יִמְלֵךְ
 לְעוֹלָם וָעֶד : וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְהוָה
 אֶת יַעֲקֹב וַיִּגְאֹלוּ מִיַּד חֹזֵק מִמֶּנּוּ :

כְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל
הַשְּׂבִיבֵנו אֲבוֹנֵנו לְשָׁלוֹם.
וְהַעֲמִידֵנו מִלְּבָנו לְחַיִּים
טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. וּפְרוֹשׁ עֲדֵינוּ
סִבַּת שְׁלוֹמְךָ וְתַקְּנֵנו מִדְּבָנו
בַּעֲצָה טוֹבָה מִדְּפִיךָ וְהוֹשִׁיעֵנו
מִהֲרָה לְמַעַן שִׁמְךָ. וְהַגֵּן בְּעַדֵּנוּ.
וְהַסֵּר מֵעֲדֵינוּ. מִכַּת אוֹיֵב. דְּבַר.
חָרֵב. חוֹלִי. צָרָה. רָעָה. רָעֵב.
וְגוֹן. וּמִשְׁחִית. וּמִגִּפָּה. שְׁבוּר
וְהַסֵּר הַשִּׁטָּן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ.
וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתַּיְרֵנוּ. וְשָׁמוּר
צִאתָנוּ. וּבוֹאָנוּ לְחַיִּים טוֹבִים
וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: כִּי יֵא
שׁוֹמְרֵנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה מִכָּל דְּבַר

רַע וּמִפֶּחַד לְיִלְהָה: כְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל שׁוֹמֵר אֶת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל לְעַד. אָמֵן:

ואו' חני קדים ומתפללים בעמידה בדף (כ"ז-יג) ולאחר
השם' או' יכי סס, וקדים מתקבל דף (כח-סו) ואחכ"א
שִׁיר בְּמַעֲלוֹת אִשָּׁא עֵינַי אֶל הַהַרִים מֵאֵין
יבֹא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה. עֲשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֵל יִתֵּן כְּמוֹט רִגְלֶךָ. אֵל
יְנוּס שׁוֹמְרֶךָ: הַגֵּה לֹא-יָנוּס וְלֹא יִשָּׁן.
שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְהוָה שׁוֹמְרֶךָ. יְהוָה
צִדְקָה עַל יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְפֹּה
וַיָּבֹם בְּקִינָה: יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל-רָע.
יִשְׁמֵר אֶת גִּבְעוֹתֶיךָ: יְהוָה יִשְׁמֵר-צִאתְךָ
וּבוֹאֶיךָ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

ואו' קדים יחא שלמא, וברכו, ועלינו לשבח בדף (כ"ז-יג)
ויהגיס לומר אחר עלינו לשבח דווי בדף (ס"א) ואחכ"א

שׁוֹר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב יְהוָה אֶת־שׁוֹבֵת צִיּוֹן
 דָּיִנו כְּחַלְמִים : אִזּוּ יִמְלֵא שְׂחֹק פִּינוּ
 וְלִשְׁוֹנֵנו רָגָה אִזּוּ יֵאָמְרוּ בְּגוֹיִם. הַגְּדִיל יְהוָה
 לַעֲשׂוֹת עִם אֲלֹהֵי הַגְּדִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת
 עִמָּנוּ. הֵינּוּ שְׂמֵחִים : שׁוֹבָה יְהוָה אֶת־
 שְׁבִיתָנוּ. בְּאִפְסוּקִים בְּגִיב : הַזֹּרְעִים בְּרַמְעָה
 בְּרִנָּה יִקְצְרוּ : הַלֹּדֶז יִלְךְ | וּכְכַה נִשְׂא מִשְׁךְ
 הַזֶּרַע בֹּא יִבֵּא בְרִנָּה . נִשְׂא אֲלֵמָחוּ :

מי שנאנס ולא התפלל כלנור כשמחפלי יחיד יאמר קודם
 ערבית וכן קודם עלינו לשבח במקום ברכו.

אמר רבי עקיבא חיה אחת עומדת ברקיע ושמה
 ישראל וחוקק על מצחה ישראל עומדת
 באמצע הרקיע ואומרת ברכו את יהוה המבורך
 וכל גרודי פעלה עוניכם : ברוך יהוה המבורך
 לעולם ועד.

שיר השירים תמצא בסוף הספר
 יזהר לרחוק פיו בחמין בכע"ש ויהליף בגדיו
 ויקבל השבת מבע"י

קבלת שבת

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנֵּן מִדָּךְ יִרְגֵזוּ עַמִּים . יִשָּׁב
 כְּרוֹבִים תִּנּוּט הָאָרֶץ : יְהוָה יִסְתַּחֲוֶה
 בְּצִיּוֹן גְּדוֹל . וְרַם הוּא עַד כָּל הָעַמִּים :
 יִזְרוּ שְׂמֵךְ גְּדוֹל וְנִזְרָא קְדוֹשׁ הוּא ; וְעַז
 מִלֶּךְ מִשְׁפָּט אֶהֱב אֶתְּה פּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל :
 מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה בִּיעֲקֹב | אֶתְּה עֲשִׂית :
 רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוִו לְהַדָּם רִגְלֵינוּ
 קְדוֹשׁ הוּא : מִשְׁשָׁה וְאֶחָדִין כְּכַתְּבֵנוּ וְשִׁמּוֹ
 בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ . קִרְאִים אֲיִי־יְהוָה וְהוּא יַעֲנֵם :
 בְּעַמּוּד עָגוּן יִדְבַר אֲלֵיהֶם . שְׁמְרוּ עֲדוּתֵינוּ
 וְחַס גִּמְלָתוֹ : יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶתְּה עֲנִיתֶם
 אִךְ נִשְׂא הַיִּיתָ לָהֶם . וְנִזְקַם עַל עֲלִיזוֹתָם :
 רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוִו לְהַדָּם קְדוֹשׁ
 כִּי קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ;
 מְזִמּוֹר לְתוֹרָה . תִּרְעוּ לַיהוָה כָּד הָאָרֶץ :

עבדו את יהוה בשמחה . בואו
 לפניו ברננה : דעו כי יהוה הוא אלהים
 הוא עשנו ולו אנחנו . עמו וצאן מרעיתו :
 באו שעריו בתורה הצרתיו בתהרה . הודו
 לו ברכו שמו : כי טוב יהוה לעולם חסדו
 ועד דר ודר אמנתו :

אין אומרים כמה מדליקין בע"ש סתל בו יו"ט או ערב יו"ט
 ולא בחוס"מ ולא בע"ש חטכה, ולא בבית האבל.

במה מדליקין ובמה אין מדליקין . אין
 מדליקין לא בקבש ולא בחוסן ולא
 בכלך . ולא בפתילת האדון ולא בפתינת
 המדבר . ולא כירוקה שעל פני המים . לא
 בזפת ולא בשענה . ולא בשמן חיק . ולא
 בשמן שרפה . ולא באליה . ולא בחלב .
 נחום הנרי אומר מדליקין בחלב מבשל
 ונחמים אומרים אחד מבשל ואחד שאינו
 מבשל אין מדליקין בו : אין מדליקין

בשמן שרפה ביום טוב . רבי ישמעאל אומר
 אין מדליקין בעטרן מפני כבוד השבת .
 ונחמים פתירים בכל השמנים . בשמן
 שמשמין . בשמן אגוזים : בשמן צנונות .
 בשמן דגים . בשמן פקועות בעטרן ובנפט
 רבי טרפון אומר אין מדליקין אלא בשמן
 זית בלבד : כל היוצא מן העץ אין
 מדליקין בו אלא פשתן . וכד היוצא מן
 העץ אינו מטמא טומאת אהלים אלא
 פשתן פתינת הבגד שקפלה ולא הכתבה
 רבי אדיעזר אומר טמאה היא ואין
 מדליקין בה . רבי עקיבא אומר טהורה
 היא ומדליקין בה : לא יקוב אדם
 שפופרת של ביצה וימלאנה שמן ויתננה
 על פי הנגר בשביד שתהא מנמפת ואפיעו
 היא של חרס ורבי יהודה פתיר . אבד אם

הַכֶּרֶה הַיּוֹצֵר מִתְחִלָּה. מִתֵּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא
 כְּלִי אֶחָד; לֹא יִמְלֵא אָדָם. קַעֲרָה שֶׁמֶן
 וַיִּתְּנָה בְּצֵד הַגֵּר וַיִּתֵּן רֹאשׁ הַפְּתִילָה
 בְּתוֹכָהּ בְּשֶׁבִיל שֶׁתֵּהָא שׁוֹאֵבֵת וְרַבִּי יְהוּדָה
 מֵתִיר: הַמְבַבֵּה אֶת הַגֵּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא
 מִתְּיָרָא מִפְּנֵי גוֹיִם. מִפְּנֵי דְכַמִּים. מִפְּנֵי רוּחַ
 הָעֵה. מִפְּנֵי הַחֹדֶה שֶׁיֵּשֶׁן פֶּטוּר. כָּחַס עַד
 הַגֵּר כָּחַס עַד הַשֶּׁמֶן. כָּחַס עַל הַפְּתִילָה
 חַיִּב וְרַבִּי יוֹסִי פוֹטֵר בְּבָלֵן חוּץ מִן הַפְּתִילָה
 מִפְּנֵי שֶׁהוּא עוֹשֶׂה פָּחַס: עַל שְׂדֵשׁ
 עֲבִירוֹת גְּשִׁים מֵתוֹת בְּשַׁעַת גִּידְתָּן עַל
 שֶׁאֵינָן זְהִירוֹת בְּגֵדָה וּבַחֲדָה וּבַהֲדַלְקַת
 הַגֵּר: שְׂלֵשָׁה דְבָרִים צָרִיךְ אָדָם לוֹמַר
 בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ עֵרֵב שֶׁבֶת עִם חֲשֻׁבָה. עֲשֶׂרֶתֶן.
 עֲרֵבֶתֶן. הַדְּלִימוֹ אֶת הַגֵּר. סָפַק חֲשֻׁבָה.
 סָפַק אֵיגָה חֲשֻׁבָה. אֵין מַעֲשָׂרִין אֶת הַנּוֹדָאֵי

וְאֵין מִטָּה יִדְּוִין אֶת הַבָּלִים וְאֵין מִדְּלִימִין אֶת
 הַנּוֹדָוֹת. אֲכַל מַעֲשָׂרִין אֶת הַדְּמָאֵי וּמַעֲרֵבִין
 וְשׁוֹמְנִין אֶת הַחֲמִין:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר. אָמַר רַבִּי חֲנִינָא
 תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם
 בְּעוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר וְכֹדֶבֶן בְּנֵיךְ לְמוֹדֵי
 יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךְ: אֵת תִּקְרֵי
 בְּנֵיךְ אֱלֹא בּוֹנֵיךְ: יְהִי שְׁלוֹם
 בְּחִילֶךָ שְׂדוּהָ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: דְּמַעַן
 אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְּרָה־נָא שְׁלוֹם בְּךָ:
 לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֲדַהֲיֵנו אֲבִקְשָׁה
 טוֹב כֶּךָ: וְרֵאֵה בְּנִים לְבְּנֵיךָ. שְׁלוֹם
 עַל יִשְׂרָאֵל: שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי
 תוֹרַתְךָ. וְאֵין דְּמוֹ מִכְּשׁוֹל: יְהוָה

עז לעמו יתן. יהונתא יאהרונגה יברך
את עמו בשלום :

ולומרים קדיש על ישראל בדף (י=13)

יעמוד באימה וביראה לקבל תוספת קדושת שבת
ויאמר :

מומור גדוד הכו ליהונתא יאהרונגה
בני אלים. הכו ליהוה כבוד
ועז : הכו ליהוה כבוד שמו.
השתחויו ליהוה בהדרת קדש :
קול יהוה על המים אל הכבוד
הרעים. יהוה על מים רבים : קול
יהוה בפתח. קול יהוה בהדר : קול
יהוה שבר ארזים. וישבר יהוה
את ארזי הקנז : וירחידם כמו
עגל. לבנון ושריון כמו בן ראמים :

קול יהוה חצב להבות אש : קול
יהוה יחיד מדבר. יחיד יהונתא
מדבר קדש : קול יהוה ויחיד
אילות ויחשף יערות ובהיכלו.
כלו אמר כבוד : יהוה למבול
ישב. וישב יהוה מקדש לעולם :
יהונתא יאהרונגה עז לעמו יתן יהוה
יברך את עמו בשלום :

לכה דודי לקראת פלה פני שבת נקבקה :
שמור ונכור בדבור אחד. השמענו אל
המיוחד. יהוה אחד ושמו אחד. לשם
ולתפארת ולתהקה :
לקראת שבת לכו ונלכה. פי היא מקור
הברכה מראש מקדש נסוכה. סוף
מעשה כמתשבה תתלה :

מקבש מלך עיר מרוכה. קימי צאי מתוך
ההפכה. רב לך ישגת בעמק הבקא.

והוא יחמול עניך חמקה :

התנערי מעפר קימי. לךשי בגדי תפארתך
עמי. על יד בן ישי בית הלחמי. מרבה

א נפשי נאקה :

התעוררי. התעוררי. כי בא אוהך קימי
אורי. עירי. עירי שיר דברי. כבוד
יהוה ואהדוהי עליך נגלה :

לא תכושי ולא תקלמי. מה תשמותי
ומה תהמי. בך יחס עני עמי ונבנתה
עיר על תקה :

והיו למשסה שוסך ורתקו כל מבלעיד.
ישיש עריך אהיך במשוש חתן על בקה :

ימין ושמאל תפרוצי. ואת יהוה ואהדוהי

תעריצי. על יד איש בן פרצי. ונשמחה
ונגידה :

באי בשלום. עטרת בענה. גם בשמחה
ברנה ובצחלה. תוך אמוני עם סגדה :

באי בלה. באי בלה. באי בלה.
שבת מלכתא :

כשיאמר בלי כלה פעם שלשית יכוין לקבל חוספת הנפש.
ויאמר אותה בלחש :

מזמור שיר ליום השבת. טוב
להודות ליהוה ודומר לשמך

עליון. להגיד בבקר הוהך.
ואמונתך בלילות. עלי עשור

ועליו נבל. עלי הגיון בכנור. כי
שמדתני יהוה בפעך. במעשי

ידיך ארגו. מהגדרו מעשיך
יהוה. מאד עמקו מחשבותיך :

איש בער לא ידע. וכסיל לא יבין
את-זאת: בפרח רשעים | כמו
עשב ויצו כד פעלי און.
זה שמדם עדי-עד: ואתה מרום
לעולם יהוה: כי הנה איביך |
יהוה כי-הנה איביך יאבדו.
יתפרדו כד פעלי און: ותרום
בראים קרני. בלתי בשמן רענן:
ותבט עיני בשורי בקמים עלי
מרעים תשמענה אוני: צדיק
פתמר יפרח. בארו בלבנון ישנה:
שתולים בבית יהוה. בחצרות
אהינו יפריחו: עוד ינוכחון בשיבה
רשנים ורעננים יהיו: להגיד כי
ישר יהוה צורי ולא עולתה בו:

יהוה אלהי אהרונתי מקדך גאות ל' ב' ש'
ל' ב' ש' יהוה יאסדונסי עז התאזר.
אך-תפוזן תבד בל-תמוט: נכון
כסאך מאו. מעולם אתה: נשאו
נהרות יהוה נשאו נהרות קולם.
ישאו נהרות דכים: מקלות ומים
רבים אדירים משברי-ים. אדיר
במרום יהוה יאסדונסי: עדתך נאמנו
מאד לביתך נאווה-קדש. יהוה
יאסדונסי קארך ימים:

ערבית של שבת

בר"ח אומרים קודם ערבית ברכי נפשי דף 74
ימלוך יהוה לעולם אלהיך ציון גדר גדר
הקדושה: יומם יצוה יהוה תסדו

ובקידה שירה עמי. תפצה לאח חני : כל
הנשמה תהגג זה הלדיה : ויקרבו שם
בברך ומרומם על כל ברכה ותהקה:
יעמוד בחמירת הקדים וכשענס ברוך ה' וכו' יכין לקבל
חוספת הרוח. ולומרים חני קדים ולחכ"א
ברכו את יהוה המבורך
ועונים הקהל
ברוך יהוה המבורך לעולם ועד
ברוך אתה יהוה אלהינו אלהינו
מקד העולם אשר בדרו
מעריב ערבים בחכמה. פולתה
שערים בתבונה. משנה עתים
ומחליף את הזמנים. ומסדר את
הבוכבים. במשמרותיהם ברכני
ברצונו. בורא יומם וקידה. גולל
אור מפני חשך. וחשך מפני אור.

המעביר יום ומביא לילה.
ומבדיל בין יום ובין לילה. יהוה
צבאות שמו. ברוך אתה יהוה
יאכרנסי המעריב ערבים :
אהבת עולם בית ישראל עמך
אהבת. תורה ומצות הקים
ומשפטים אותנו למדת. על בן
יהוה אלהינו בשכבנו ובקומנו
גשים בתקיד ונישמה ונעלו
בדברי תלמוד תורתך ומצותך
והקולתך לעולם ועד. כי הם חיינו
ואורך ימינו. ובהם נהנה יומם
ולילה. ואהבתך לא תסור ממנו
לעולמים. ברוך אתה יהוה אלהינו
אוהב את עמו ישראל :

לריך להסמיט לאזניו בק"ש, ויקרא אוסה בטעמים ובכוונה
וידקק מאלר בלותיוסיה :

שמע ישראל יהוה אחד יהוה אחד יהוה אחד
יהוה אחד יהוה אחד אלהים אחד :

ואומר בלחש

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :
ואהבת את יהוה יסודו אלהיך
בכל לבבך ובכל נפשך
ובכל מאדך : והיו הדברים
האלה אשר אנכי מצוה היום
על לבבך : ושננתם לבניך
ודברת בהם בשבתך בביתך
ובקתך בדרךך ובשכבך
ובקומך : וקשרתם לאות עדיך
והיו דטשפת בין עיניך : וכתבתם

על מזוזות ביתך ובשעריך :
והיה אם שמע תשמעו אמצותי
אשר אנכי מצוה אתכם היום
לאהבה את יהוה יסודו אלהיכם
ודעבדו בכל לבבכם ובכל
נפשכם : ונתתי מטר ארצכם
בעתו יורה ומדקוש ואספת דגנך
ותירשך ויצהרך : ונתתי עשב
בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת :
השמרו לכם פן יפתה לבבכם
וסרתם ועבדתם אלהים אחרים
והשתחיתם להם : וחרה יפסיק מעט
אף יהוה יסודו בכם ועצר אתי
השמים ולא יהיה מטר והארמה
לא תמן את יבולה ואכדתם

מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָחָה אֲשֶׁר
 יְהוָה נָתַן לָכֶם: וְשַׁמְתֶּם אֶת־דְּבַר־י
 אֱדָה עַד־לִבְבְּכֶם וְעַד־נַפְשֵׁכֶם
 וְקִשְׂרֹתֶם אֹתָם לְאוֹת עַד־יְדֵכֶם
 וְהָיוּ לְטוֹשֶׁפֶת בֵּין עֵינֵיכֶם:
 וּלְמִדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם דְּדַבַּר
 בָּם בְּשַׁבְּתְךָ בְּבֵיתְךָ וּבְקִבְּתְךָ
 בְּדֶרֶךְ וּבְשַׁבְּבְךָ וּבְקוֹמְךָ:
 וּכְתַבְתֶּם עַל־מִזְוֹת בֵּיתְךָ
 וּבְשַׁעֲרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי
 בְּנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר יִבְטַח הַיָּבֵב
 אֵל הַעֵין גִּשְׁבַּע יְהוָה יִשְׁחָדוּסֵי לְאַבְתֵּיכֶם
 לְתַת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַד־
 הָאָרֶץ:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר:

דִּבְרָ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֱלֹהִים וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַד־כַּנְּפוֹ
 כַּנְּדִיָּהֶם דְּדֹרְתָם וְנָתַנּוּ עַד־צִיצִית
 הַכַּנְּף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם
 לְצִיצִית וּרְאוּתָם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־
 כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
 וְלֹא־תִתְּיוּרוּ אַחֲרָי לְבַבְכֶם וְאַחֲרָי
 עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אֹתָם זָנִים אַחֲרֵיהֶם:
 לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־
 מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים
 לֹא־הֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה יִשְׁחָדוּסֵי יִשְׂרָאֵל הֵיכֶם
 יכיון לקיים מצות עשה של זכירת יציאת מצרים אשר
 הוצאתי אתכם מארץ מצרים
 להיות לכם לאלהים אני יהוה
 יִשְׁחָדוּסֵי אֶל־הֵיכֶם: אָמֵן.

וְחֹזֵק כֶּסֶף יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אִמַּת .

וְאִמּוֹנָה כָּל זֹאת וְקִיָּם עֲלֵינוּ . כִּי
הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זִוְלָתוֹ
וְאֵנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ . הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד
מִדְּבָיִם . הַגֹּאֲלֵנוּ מִלְּפָנָיו מִכַּף כָּל
עֲרִיצִים . הַאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ .
הַמְּשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ ;
הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא נִתֵּן לְמוֹט
רִגְלֵנוּ . הַמְּדַרְרֵנוּ עַל בְּמוֹת
אוֹיְבֵינוּ . וְיָרֵם קִרְנֵנוּ עַל כָּל
שׁוֹנְאֵי־נוֹ . הַאֵל הָעוֹשֶׂה לָנוּ נִקְמָה
בַּנִּפְרָעָה . בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים
בְּאֶדְמַת בְּנֵי חַם . הַמַּכֶּה בַּעֲבַרְתּוֹ
כָּל בְּבוּרֵי מִצְרַיִם . וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ

יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכֶם לְחֵרוֹת עוֹלָם .
הַמַּעֲבִיר בְּנֵיו בֵּין גְּזֵרֵי יָם סוּף
וְאֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם
בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע . רָאוּ בְּנֵים אֶת
גְּבוּרָתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשֵׁמוֹ
וּמִדְּכֹתוֹ בְּרָצוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם
מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל קָדַעְנוּ שִׁירָה
בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ בְּלִבָּם . מִי
כַּמֶּכָּה בְּאֵדָיִם יְהוָה מִי כַּמֶּכָּה
נֶאֱדָר בַּקֶּדֶשׁ נִזְרָא תַּהֲלוֹת עֲשֵׂה
כְּדָא : מִדְּכֹתֶךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ רָאוּ
בְּנֵיךָ עַל־תֵּימִים יַחַד בְּלִבָּם הוֹדוּ
וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְהוָה יִסְדְּרֵנוּ יִמְלִיךְ
לְעוֹלָם וָעֶד : וְנֶאֱמַר כִּי־פָדָה יְהוָה
אֶת־יַעֲקֹב וּנְאֻדוּ מִיַּד חֹזֵק מִמֶּנִּי :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוֹדוּתָהּ יִשְׂרָאֵל
יִשְׂרָאֵל:

הַשְּׂבִיבוּ אֲבִינוּ לְשָׁלוֹם .
וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכֵנוּ לְחַיִּים
טוֹבִים וְקְשׁוּם . וּפְרוֹשׁ עֲדֵינוּ
סִבַּת שְׂדוּמָךְ וְתַקְנֵנוּ מִדְּכֵנוּ .
בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ . וְהִגֵּן בְּעַדֵּנוּ .

כשיאמר ופרוש יסין לקבל סוספת הנשמה.

וּפְרוֹשׁ עֲדֵינוּ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ .
סִבַּת רַחֲמִים וְשָׁלוֹם . בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה יְהוֹדוּתָהּ הַפּוֹרֵשׁ סִבַּת שָׁלוֹם
עֲדֵינוּ וְעַד־כָּד־עֲמוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל־
יְרוּשָׁלַיִם . אָמֵן :

וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבִת . גְּעֵשׂוֹת
אֶת הַשְּׁבִת קְדוּתָם בְּרִית עוֹלָם :
בְּיָמֵינוּ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹת הָיָא לְעוֹלָם .
כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה יְהוֹדוּתָהּ יִשְׂרָאֵל
הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת
וַיִּנְפֹּשׁ :

ואומרים חצי קדיש

אֲדַגִּיל שְׁפָתַי תִּפְתָּח . וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוֹדוּתָהּ יִשְׂרָאֵל (א) אֱלֹהֵינוּ
וְאַתָּה אֲבוֹתֵינוּ . אֱלֹהֵי אַבְרָהָם .
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאַתָּה יְעֻקֵּב . הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא . אֵל עֲדִיוֹן .
גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים . קוֹנֵה הַכֹּל
וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת . וּמְבִיא גּוֹאֵל
לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

בשבת אומרים זְכַרְנוּ דְתַיִים. מְלַךְ חֶסֶן בְּחַיִים
כְּתַבְנוּ בְּחֶסֶד תַּיִים. לְמַעַן אֱלֹהִים הַיִּים :

ואם שכח אינו חוזר

מְלַךְ עֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן (כמגן יכוין מספר
ג"פ אד) בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוֹלֵלֵנו יְהוֹדוּכֵנו (הד)

מַגֵּן אֲבֵרָהֶם :

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. (ר"ת אנלא)
מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בקץ אומר מוֹרִיד הַטַּל ואם אמר משיב הרוח חוזר

בְּחוּף מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם

אם אמר מוריד הטל אינו חוזר.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֶּה
מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמְתִיר

אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אַמּוּנַתּוֹ לְיִשְׂרָאֵל
עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בְּעַד זְכוּרוֹת וּמִי
רוֹמֵם דָּךְ. מְלַךְ מַמִּית וּמְחַיֶּה
וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה :

בשבת תשובה אומרים, ואם לא אמר אינו חוזר.

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמֵן. זוֹכֵר יַצְרָיו בְּרַחֲמִים
לְחַיִּים :

וְנִאֶמֶן אַתָּה דְהַחַיִּוֹת מֵתִים : בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה יְהוֹלֵלֵנו יְהוֹדוּכֵנו מְחַיֶּה
הַמֵּתִים :

אַתָּה קְדוֹשׁ. וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ.
וּקְדוּשֵׁים בְּכִלְיוֹם. וְהַלְלוּךָ
סֵלָה : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוֹלֵלֵנו יְהוֹדוּכֵנו.
הַאֵל הַקְּדוֹשׁ :

בשבת תשובה אומרים, מְלַךְ הַקְּדוֹשׁ

אתה קדשת את יום השביעי
 לשמך . תכלית מעשה
 שמים וארץ . וברכתו מכל
 הימים . וקדשתו מכל הזמנים
 וכן כתוב בתורתך :
 ויכלו השמים והארץ וכל צבאם :
 ויברך אלהים ביום השביעי
 מלאכתו אשר עשה וישבת ביום
 השביעי מכל מלאכתו אשר
 עשה : ויברך אלהים את יום
 השביעי ויקדש אתו כי בו שבת
 מכל מלאכתו אשר ברא אלהים
 לעשות :
 ישמחו במלכותך שומרי שבת
 וקוראי עונג . עם מקדשי

שביעי . כלם ישבעו ויתענגו
 מטובך . והשביעי רצית בו
 וקדשתו . חמדת ימים אותו
 קראת וקר למעשה בראשית :
 אלהינו ואלהי אבותינו . רצה נא
 במנוחתנו . קדשנו במצותיך
 שם חלקנו בתורתך . שבענו
 מטובך . שמח נפשנו בישועתך .
 וטהר לבנו לעבדך באמת .
 והנחילנו יהוה אלהינו . באהבה
 וברצון שבת קדשך . ויגורו בה
 כל ישראל מקדשי שמך . ברוד
 אתה יהוה ^{יאהדונה} מקדש השבת :
 רצה יהוה ^{יאהדונה} אלהינו בעמך
 ישראל ודת פלתם שעה . והשב

העבודה גדביר ביתך . ואשי
ישראל ותפקתם מהרה באהבה
תקבל פרצון . ותהי לרצון תמיד
עבודת ישראל עמך :

בר"ח ובח"ה אומ' כאן ישלם ויבא . לפיל דף 40 = ב
ואם שבת בח"ה חובה . בר"ח אינו חוזר .

ואתה ברחמיך הרבים . תחפץ
בנו ותרצנו ותחוייגה עינינו
בשובך לציון ברחמים : ברוך
אתה יהוה אלהינו ייחודנו המחזיר
שבינתו לציון :

מודים אנחנו לך שאתה הוא
יהוה אלהינו ייחודנו (י) אלהינו
ולא הוי אבותינו לעולם ועד . צורנו
צור חיינו ומגן וישענו אתה הוא .

דרודר גודה לך ונספר תהלתך
על חיינו המסורים בידך . ועל
נשמותינו הפקודות לך . ועל
נפיק שבכל יום עמנו ועל
נפלאותיך וטובותיך שבכל עת .
ערכ ובקר וצהרים . הטוב פי לא
כלו רחמיך . המרחם פי לא תמו
חסדיך . פי מעולם קוינו לך :

בתיכס אומ' כאן ענכנסים . לפיל דף 43 = כא

ועל כלם יתברך ויתרמם ויתנשא
תמיד שמך מלכנו לעולם ועד .
ובלתיחיים יודוך סלה :

בשבת תשובה אומרים . ואם שבת אינו חוזר .

ובתוב לחיים טובים כל בני ברייתך :

וַיְהִלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל
 בְּאֵמֶת דְּעוֹלָם כִּי טוֹב . הָאֵל
 יְשׁוּעָתֵנו וְעֲזָרָתֵנו סֵלָה הֵא הַטּוֹב:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (סי) הַטּוֹב
 שִׁמְךָ וְדַךְ נֶאֱחָה לְהוֹדוֹת (ס"ס כה"ת):
 שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה תִּיִם חַן
 וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל־כָּל
 יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ . וּבְרַכְנוּ אֲבֵינוּ כְּלָנוּ
 כְּאַחַד בְּאוֹר פְּנִיךָ . כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ
 נִתְּתָה לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה וְחַיִּים
 אֱהָבָה וְחֶסֶד . צְדָקָה וְרַחֲמִים .
 בְּרָכָה וְשְׁלוֹם . וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
 לְבָרְכֵנוּ . וּדְבַרְךָ־אֶת־כָּל עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל בְּרוּב עֹז וְשְׁלוֹם:

בשבת תשובה אומרים. ואם שכח אינו חוזר
 וּבְסֵפֶר תִּיִם בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִינָסָה טוֹבָה
 וְיִשְׁעָה וְנִחְמָה וְנִגְזְרוֹת טוֹבוֹת . נִזְכָּר
 וְנִבְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם . אָמֵן
 יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמַר־יִי וְהַגִּיוֹן לְבִי
 לְפָנֶיךָ . יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ צוּרֵי וְנִגְזְרוֹת:
 אֲלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מַרְעָה . וְשִׁפְתוֹתַי
 מִדְּבַר מְרָמָה . וְדַמְקָלְדִי נִפְשֵׁי
 תַדִּים . וְנִפְשֵׁי בְּעַפְרָ לְכָל תְּהִיָּה .
 פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ . וְאַחֲרֵי
 מְצוֹתֶיךָ . תִּרְדּוּף נִפְשֵׁי . וְכָל
 הַקָּמִיב עָלַי לְרַעָה: מְהֵרָה הַפֹּר

עֲצַתְם וּמִקְדַּל מַחְשְׁבוֹתֵם • עֲשֵׂה
 לְמַעַן שְׂמֵךְ • עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיֶנְךָ •
 עֲשֵׂה לְמַעַן תִּזְרְתֶךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן
 קְרוֹשֶׁתְךָ • לְמַעַן יִחַדְצוּן יְדִידֶיךָ
 (ר"ס סס יל"י) הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנֵי:

יְהוּי לְרִצּוֹן אֲמְרֵי־פִי וְהִגְיוֹן לְבִי
 לְפָנֶיךָ • יְהוּה יִסְדּוּנְכִי צוּרֵי וְגֵאֲרֵי:

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם (בס"ס או' השלום)
 בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה
 שְׁלוֹם עַדְיֵנו וְעַד כָּדְעֵמוּ יִשְׂרָאֵל
 וְאָמְרוּ אָמֵן:

יר"מ יי ארא שחבנה בית המקדש במהרה בימינו
 ותן חלקנו בתורתך לעשות חקי רצונך ולעכרך
 בלכב שלם:

אומר הש"צ עם הקהל בקור רם ומעומד

וַיְבָלֵוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם:
 וַיְבַדְּ אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר
 עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם
 הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת
 מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹהִים
 לַעֲשׂוֹת:

ואח"כ הש"ץ אומר ברכה מעין שבע ואין היחיד
 אומר אותה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְאַתָּה אֱבֹתֵינוּ אֲבֵרְתֶם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאַתָּה יַעֲקֹב. הָאֵל
 הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲדִיּוֹן

קונה ברחמיו שמים וארץ. מנן
 אבות בדברו. מחיה מתים
 במאמרו. האל (כ"ט המלך) הקדוש
 שאין כמוהו. המניח לעמו ביום
 שבת קדשו. כי בס רצה להניח
 להם. לפניו נעבוד ביראה ופחד.
 ונודה לשמו בכל יום תמיד מעין
 הברכות וההודאת. ארון השלום
 מקדש השבת ומברך השביעי.
 ומניח בקדשה לעם מדשני ענג.
 וזכר למעשה בראשית:
 אלהינו ואלהי אבותינו. רצה נא
 במנוחתינו. קדשנו במצותיך
 שים חלקנו בתורתך. שבענו
 מטובך. שמח נפשנו בישועתך.

וטהר לבנו לעבודך באמת.
 והנחילנו יהוה יאכדוני אלהינו.
 באהבה וברצון שבת קדשך.
 וינחהו בה כל ישראל מקדשי
 שמך: ברוך אתה יהוה אלהינו יאהרונגה
 מקדש השבת:

ולומר כ"ק קדים התקבל (כדף ס"א=כח)

מומור קדור. יהוה אלהינו יאהרונגה רזעי לא
 אחר: בגאות דשא ירביצני.
 ערמי מנחות יגהני: גפשי ישובב.
 גחני במעגלי צדק למען שמו: גם בי
 אבך בגיא צדקות לא אירא רע כי אתה
 עמדי. שכמך ומשענתך המה יגחמני:
 תערוך לפני | שלחן נגד צררי. דשנת
 בשמן ראשי כוסי רגיה: אך טוב וחסד

יִרְדְּפֵנִי כָּל יְמֵי חַיֵּי . וְשָׁבְתִי בְּבֵית יְהוָה
לְאֶרֶץ יָמִים :

ואומרים קדים יבא שלמה וברכו, ואל"כ או

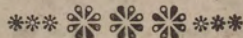
עֲלֵינוּ לְשִׁבְחָה לְאֶרֶץ הַכֹּל . לְתַת
נִדְדָה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית . שְׁלֹא
עֲשֵׂנוּ כְּגֹוֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ
כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה . שְׁלֹא שָׁם
חִדְקָנוּ כְּהֵם וְגִנְדָנוּ כְּכָל הַמוֹנֵם .
שָׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהַבֵּל וְרִיק
וּמִתְפַּדְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ .
(כְּדֹאמַר וְלִמְנוּ מִשְׁתַּחֲוִים יִכְרַע כָּל נֹפֵי) וְאַתָּה
מִשְׁתַּחֲוִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא .
שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ .
וּמוֹשֵׁב יִקְרוּ בַשָּׁמַיִם מִסַּעַד .

וְשָׁכֵנֶת עִזּוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים . הוּא
אֲלֵהֵינוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר . אָמֵת
מִלִּפְנֵי וְאָפֶם זוּלָתוֹ . כִּכְתוּב
בַּתּוֹרָה . וְגִדַּעַת הַיּוֹם וְהַשָּׁבוֹת
אֵל-?בְּכָךְ כִּי יְהוָה יִאֲדָוֶנֶה הוּא
הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם כְּמַעַל וְעַל-
הָאָרֶץ מִתַּחַת . אֵין עוֹד :

עַל כֵּן נִקְנָה לָךְ יְהוָה יִסְדְּוֶנֶה אֲלֵהֵנוּ
לְרֵאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֵרַת עוֹד
(ס' ס' כה') לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן
הָאָרֶץ וְהָאֱלֹהִים בְּרוּת יִפְרֹתוֹ .
לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי . וְכָל
בְּנֵי בֶשֶׁר יִקְרְאוּ בְּשֵׁם לְהַפְנוֹת
אֱלֹהֶיךָ כָּל-רְשָׁעֵי-אֶרֶץ . וּכְיָרוּ וְגִדְעוּ
כָּל-יוֹשְׁבֵי תַבֵּל . כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל

בְּרַךְ תִּשְׁבַּע בְּדִלְשׁוֹן + דְּפָנֶיךָ
 יְהוָה יֵאָדָר וְיִתְרַבּוּ יְבָרְעוּ וְיִפְּלוּ
 וְדַכְבוּ שִׁמְךָ יְקָר וְיִתְנוּ + וְיִקְבְּלוּ
 כָּלֶם + אֶת עוֹלַם מַלְכוּתְךָ + וְתִמְלֹךְ
 עַל־יָהֵם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד + כִּי
 הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא + וְלְעוֹלָמִי עַד
 תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד + כְּכַתוּב + בְּתוֹרַתְךָ
 יְהוָה יֵאָדָר וְיִתְרַבּוּ יְבָרְעוּ וְיִפְּלוּ +
 וְנִאֲמַר וְהָיָה יְהוָה יֵאָדָר וְיִתְרַבּוּ יְבָרְעוּ
 וְיִפְּלוּ + בְּיָוֶם הַהוּא יְהִי
 יְהוָה יֵאָדָר וְיִתְרַבּוּ יְבָרְעוּ וְיִפְּלוּ +

ואחר כך אומרים . רבי חנניא בן עקשיא אומר
 רצה הקדוש ברוך הוא . לזכות את ישראל . לפיכך
 הרבה להם תורה ומצוות שנאמר יהוה הפץ למען
 צדקו יבדיל תורה ויאדיר :

מנחה של שבת

מתחילים למנחה . פרשת התמיד . פסום הקטורת .
 ואשרי יושבי ביתך . ואח"כ אומרים :

וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל + וּלְשִׁבִי פֹשֵׁעַ
 בְּיַעֲקֹב + נֹאֵם יְהוָה + וְאֲנִי זֹאת
 בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר יְהוָה יֵאָדָר וְיִתְרַבּוּ יְבָרְעוּ
 וְיִפְּלוּ + אֲשֶׁר עֲלֶיךָ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר-שָׁמַעְתִּי
 בְּפִיךָ + לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעַךָ
 וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעַךָ אָמַר יְהוָה מִעַתָּה
 וְעַד-עוֹלָם + וְאֵתָה קְדוֹשׁ + יוֹשֵׁב
 תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל + וְקָרָא יְהוָה אֱלֹהֵי
 וְאָמַר + קְדוֹשׁ וְקְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה
 יֵאָדָר וְיִתְרַבּוּ יְבָרְעוּ וְיִפְּלוּ + כָּל-הָאָרֶץ
 כְּבוֹדוֹ + וּמִקְבְּלֵי דִין מִן-דִּין
 וְאִמְרִין + קְדִישׁ בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא

על־אה בית שבינתיה. מדיש על־
 ארעא עובד גבורתיה. מדיש
 לעלם ולעלמי עלמיא. יהוה יסדונסי
 צבאות מליא גד־ארעא זיו יקריה
 ותשאני ריח ואשמע אחרי קול
 רעש גדול. ברוד כבוד יהנה
 יסדונסי ממחומי ונסלתני רוחא.
 ושמעית בתרי קד זיע שניא
 דמשבחין ואמרין בריך יקרא
 ביהוה מאתר בית שבינתיה.
 יהוה יסדונסי וימדך לעולם ועד.
 יהוה יסדונסי מלכותיה קאים לעלם
 ולעלמי עלמיא. יהוה יסדונסי אדהו
 אברהם יצחק וישראל אבותינו
 שמרה זאת לעלם ליצר מחשבות

לכב עמך. והבן לכבם אלהיך.
 והוא רחום ויכפר עון ולא ישחית
 והרבה להשיב אפן. ולא יעיר כל
 חמתו. כי אתה אדני טוב וסלק
 ורב חסד לכל קראיך. צדקתך
 צדס לעלם. ותורתך אמת: תמן
 אמת ליעקב חסד דאברהם.
 אשר נשבעת לאבותינו מימי
 קדם: ברוד אדני יום ויום יעמס
 לנו האר ושועתנו סלה: יהנה
 צבאות עמנו. משנב לנו אדהו
 יעקב סלה: יהוה צבאות. אשרי
 אדם במח בך: יהוה הושיעה.
 המלך יענני ביום קראנו:
 ברוד אלהינו שבראנו לכבודו

והבדילנו מן התועים ונתן לנו
 תורת אמת וחי עולם נשע
 בתוכנו. היא ופתח לבנו בתורתו
 וישם בלבנו אהבתו ויראתו.
 לעשות רצונו ולעבדו בלבב
 שלם. לא נניע קריק ולא גדר
 בקהלה. יהי רצון מלפניך יהוה
 אלהינו ואלהי אבותינו שנשמור
 חוקך ומצותיך בעולם הזה.
 ונזכה ונתנה ונניש טובה וברכה
 לחיי העולם הבא: למען ימך
 כבוד ולא יחס. יהוה יאהדוננו אלהי
 לעולם אודך: יהוה יאהדוננו תפין
 למען צדקו. נהייל תורה ויאדיר:
 ויבטחו בך יודעי שמך. כי לא

נש
 עובת דרשיך יהוה: יהוה אדנינו
 מה אדיר שמך בכל הארץ: חוקי
 ויאמין ללבבכם. כל המוחלים
 ליהוה יאהדוננו:

ולומרים חלי קדים, וקודם כוללם ס"ס עומדים ואי
 נאני תפילתי לך יהוה יאהדוננו. עת רצון.
 אלהים ברכי בסוד עגני באמת ישעך: בים
 בריך שמה דמארי עלמא בריך כתרך ואתרך. יהי
 רעותך עם עמך ישראל לעלם. ופורקן ימינך
 אחזי לעמך בבית מקדשך וראמטווי לנא מטוב נהורך
 ולקבלא צלותנא ברחמין יהא רעוא קדמך דתוריך לן
 חיון כשוכו. ולהוי אנא עביך פקידא בנו צדיקיא
 למרחם עלי ולמנשר יתי וית כל די לי. ודי לעמך
 ישראל. אנת הוא זן לכלא ומפרנס לכלא. אנת הוא
 שליט על פלא. אנת הוא דשפיט על מלכיא ומלכותא
 דילך היא. אנא עבדא דקודשא בריך הוא דסגידנא
 קפיה ומן קפיה דיקר אורייתיה בכל עידן ועידן לא.
 על אנש רחיצנא. ולא על בר אלהין סמיכנא. אלא
 באלהא דשמיא דהוא אלהא קשומ. ואורייתיה קשומ

ונביאודהי קשום ומשני למעבד טבון וקשום. ביה אנא רחיץ ולשמיה יקירא קדישא אנא אמר תשבחן. יהא רעוא קרמך דתפתח לבי באורייתך. (ותיהב לי בנין דכרין דעבדין רעוך). ותשלים משאלין דלכאי ולבא דכל עמך ישראל לטב ולהיין ולשלם אמן;

ומולין ס"ם וקורין בו ג' נברי י' פסוקים בפרכה השבוע הבא, ומחזיקין ס"ם למקומו ואומרים.

מזמור שיר ליום השבת : טוב להודות ליהוה וגומר לשמך עליון : להגיד בבקר חסדך . נאמינתך בליכות : עבד עשור ועגירגבד. עגי הגיון בכבוד : פי שמחתני יהוה בפעךך במעשי ידך אבנן מה גדרו מעשיך יהוה . באור עמקו מחשבתיך : איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת : בפרוח רשעים גמו עשב ויצונו קד פועלי און להשמדם עריערד : נאמה מרום לעזרם יהוה : פי הגה אויבך

יהוה יאהרונגה פי הגה אויבך יאכרו . יתפרדו כל פעלי און : ותרם בראם קרני . בדתי בשמן רענן ; ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אונני : צדיק בתמר יפרח בארז בקננון ישנה : שתולים בקצית יהוה . בחצרות אלהינו יפריחו : עוד ינובון בשובה דשנים והעגנים יהיו : להגיד פי ישר יהוה . צורי ולא עונקתה בו : פי לקח טוב נתתי לכם. תורת א תעזובו : תבון תפלתני קטרת לפניך . משאת כפי מנחת ערב : הקשיבה דקול שועי מדכי ולא הוי . כי אדריך אתפקד : ואומרים חצי קדיש אדניא שפתי תפתח. ופי יגיד תהלתך : ברוך אתה יהוה יאהרונגה (6) אלהינו

ואלהי אבותינו. אלהי אברהם.
 אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל
 הגדול הגבור והנורא. אל עדיון.
 גומל חסדים טובים. קונה הכל
 וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל
 לבני בניהם למען שמו באהבה:
 בשבת אומרים זכרנו קדושים. מלך חפץ בחיים
 כתבנו בספר חיים. למעןך אלהים חיים:
 ואם שבת אינו חוזר
 מלך עוזר ומושיע ומגן*² (במגן יכין מספר
 ג"פ אל) ברוד אתה יהוה*¹ (הסדוכי (הד)
 מגן אברהם:
 אתה גבור לעולם אדני. (ר"ח אנלא)
 מחיה מתים אתה. רב להושיע.

בקוד אומר מוריד המל ואם אמר משיב סרוח חוזר
 בחוקף משיב הרוח ומוריד הגשם
 מכלכל חיים בחסד. מחיה
 מתים ברחמים רבים סומך
 נושלים. ורופא חולים. ומתיר
 אסורים. ומקים אמונתו לישני
 עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי
 דומה לך. מלך ממת ומחיה
 ומצמיח ישועה:
 בשבת משוכה אומרים, ואם לא אמר אינו חוזר.
 מי כמוך אב הרחמים זוכר יצוריו ברחמים
 לחיים:
 ונאמן אתה להחיות מתים: ברוד
 אתה יהוה*¹ (הסדוכי) מחיה
 המתים:

בחזרת העמידה הש"ץ אומר

יְקַדְּשֵׁךָ וְיַעֲרִיצֶךָ בְּנוּעַם שֵׁיחַ שׁוֹר שְׂרָפִי
קוֹדֵשׁ . הַמְשַׁלְּשִׁים דָּךְ קִדְשָׁה .

וְגַן כְּתוּב עַל־יַד גְּבִיאָךְ וְקָרָא זְהָא זְהָא וְאָמַר
קְדוּשׁ . קְדוּשׁ . קְדוּשׁ יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

צְבָאוֹת מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ ;
לְעַמְתָּם מְשַׁבְּחִים וְאֹמְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹד

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ . וּבְדַבְרֵי
קְדוּשָׁךְ כְּתוּב לֵאמֹר . יְמַלֹּךְ יְהוָה יִסְכְּחוּ

לְעוֹלָם אֶת־יְיָ צִיּוֹן דְּדוֹר וְדוֹר
הַקְּלוּיָהּ ;

אַתָּה קְדוּשׁ . וְשִׁמְךָ קְדוּשׁ .
וְקְדוּשִׁים בְּכָל־יוֹם . יְהַלְלוּךָ

סֵלָה : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה יְהוָה .
הַאֵל הַקְּדוּשׁ :

בשבת תשובה אומרים הַמְלִיךְ הַקְּדוּשׁ

אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד . וּמִי כְעַמְךָ
כִּי־יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאָרֶץ .

וְתַפְאֵרְתָּ גְדֻלָּה וְעֲטָרַת יְשׁוּעָה . יוֹם
מְנוּחָה וְקְדוּשָׁה לְעַמְךָ נְתַתָּ .

אֲבָרְהֶם יַגֵּל . יִצְחָק יִרְגֵן . יַעֲקֹב
וּבְנָיו יִנּוּחוּ בּוֹ . מְנוּחַת אֲהַבָּה

וְגִדְבָה . מְנוּחַת אֱמֶת וְאֱמוּנָה .
מְנוּחַת שְׁלוֹם הַשָּׁקֵט וְבִטְחָה .

מְנוּחַת שְׁלֵמָה שְׂאֵתָה הוּא רוּצָה
בָּהּ . יִפְּירוּ בְּנֵיךָ וַיִּדְעוּ כִּי מֵאַתָּךְ

הוּא מְנוּחָתָם . וְעַל מְנוּחָתָם
יְקַדְּשׁוּ אֶת־שִׁמְךָ :

אֵלֵהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ . רַצְּהָ נָא
בְּמְנוּחָתֵנוּ . קְדֹשֵׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ

שׁוֹם חֲלָבֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ . שִׁבְעֵנוּ

משובך. שמח נפשנו בישועתך.
 וטהר לבנו לעבדך באמת.
 והנחילנו יהוה אלהינו. באהבה
 וברצון שבתות קדשך. ויגדו בם
 כל ישראל מקדשי שמך. ברוך
 אתה יהוה ^{יאהרונתי} מקדש השבת:

רצה יהוה ^{יאהרונתי} אלהינו בעמך
 ישראל ודתפקתם שעה. והשב
 העבודה לדביר ביתך. ואשי
 ישראל ותפקתם מהרה באהבה
 תקבל ברצון. ותהי קרצון תמיד
 עבודת ישראל עמך:

בר"ח ובחז"ה אומ' כאן יעלה ויבא. לפעל דף • ע • ב
 ואם שבת ולא אמרו חוזר לראש העמידה.

ואתה ברחמיך הרבים. תחפץ
 בנו ותרצנו ותחוינה עינינו
 בשובך לציון ברחמים: ברוך
 אתה יהוה ^{יאהרונתי} המחזיר
 שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא
 יהוה ^{יאהרונתי} (וג) אלהינו
 ולא הי אבותינו לעולם ועד. צורנו
 צור חיינו ומגן ישענו אתה הוא.
 דרודר נודה לך ונספר תהקתך
 על חיינו המסורים בידך. ועל
 נשמותינו הפקודות לך. ועל
 נסיך שבבד יום עמנו ועד
 נפלאותיך וטובותיך שבבד עת.
 ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא

כלו רחמיך. המרחם כי לא תמו
חסדיך. כי מעולם קוינו לך :

בשבת אומ' כאן על הכתוב. למיל דף 43=כא

ועל פקם ותברך ויתרמם ויתגשא
תמיד שמך מדכנו לעולם ועד.
ובדהחיים יודוך סקה :

בשבת תשובה אומרים. ואם שבת אינו חוזר.

וכתוב לחיים טובים פל בגי ברייתך :

ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב. האל
ישועתנו ועזרתנו סקה הא טוב:
ברוך אתה יהוה אלהינו (סי) המשוב
שמך וקך נאה להודות (ס"ס כה"ת) :

שים שלום טובה וברכה תיים חן
וחסד ורחמים עלינו ועל כל
ישראל עמך. וברכנו אבינו פלנו
באחד באור פניך. כי באור פניך
נתת לנו יהוה אלהינו תורה ותיים
אהבה וחסד. צדקה ורחמים.
ברכה ושלום. ומוב בעיניך
לברכנו. ולברך את כל עמך
ישראל ברוב עז ושלום :

בשבת תשובה אומרים. ואם שבת אינו חוזר

ובספר תיים ברכה ושלום ופרנסה טובה
וישועה ונקמה ונגרות טובות. נקבר
ונקבת לפניך אנחנו וכל עמך ישראל
לחיים טובים וקשלום :

ברוך אתה יהוה יאהבוני המברך
את עמו ישראל בשלום. אמן
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי
לפניך. יהוה יאהבוני צורי וגאלי:
אלהי נצור לשוני מרע. ושפתותי
מדיבר מרמה. ודמקדלי נפשי
תרום. וגפשי כעפר לכל תהיה.
פתח לבי בתורתך. ואחרי
מצותיך. תרדוף נפשי. וכל
הקמים עלי לרעה: מהרה הפר
עצתם ומדקל מחשבותם. עשה
למען שמך. עשה למען ימינך.
עשה למען תורתך. עשה למען
קדושתך. למען יחלצין ידידיך
(ר"ת שם יל"י) הושיעה ימינך וענגי:

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי
לפניך. יהוה יאהבוני צורי וגאלי:
עושה שלום במרומו הוא ברחמי עשה
שלום עדינו ועד כדעמו ישראל
ואמרו אמן:

יר"מ י אר"א שתבנה בית המקדש במהרה בימינו
ותן חלקנו בתורתך לעשות חקי רצונך ולעבדך
בלבב שלם:

ביום שאין אומרים בו תחנה כחול. אין או' צדקתך
בשבת. אלא אומרים יהי שם מבורך וי' (דף כח)

צדקתך כהררי אל. משפטך
תהום רבה. אדם ובהמה
תושיע יהוה אלהי אהרונות: וצדקתך
אלהים עד מרום אשר עשית

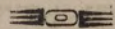
גְּדִלוֹת. אֱהִים מִי כְמוֹךָ: צְדָקָתְךָ
צְדָק לְעוֹלָם. וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת:

ולומר בס"ף קדים המקבל (בדף 97א=כח)

הִלְלוּהוּ | אֲוֹדָה יְהוָה בְּכָל-לֵבב.
בְּסוּד יִשְׂרָיִם וְעֵדָה: גְּדִלִים מַעֲשֵׂי
יְהוָה. בְּרוּשִׁים לְכָל חַפְצֵיהֶם: הוֹד
וְהִדְר פִּעְלוֹ. וְצְדָקָתוֹ עֹמְדַת לְעַד:
זָכַר עֲשֵׂה לְגַפְלֵאֲתָיו. חֲנוּן וְרַחוּם
יְהוָה: טָרַף גֶּתִן לִירָאוֹ. יוֹזֵר
לְעוֹלָם בְּרוּתוֹ: פֶּחַ מַעֲשֵׂי הַגִּיד
לְעַמּוֹ. לְתַת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם:
מַעֲשֵׂי יְדִיו אֱמֶת וּמִשְׁפָּט. נְאֻמָּנִים
כָּד-פְּקוּדָיו: סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם
עֲשׂוּיִם בְּאֱמֶת וַיִּשֶׁר: פְּרוֹת וְשִׁחַח

לְעַמּוֹ צִוָּה לְעוֹלָם בְּרוּתוֹ. קְרוּשׁ
וְגוֹרָא שְׂמוֹ: רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת
יְהוָה שֶׁכֵּךְ טוֹב לְכָד-עוֹשֵׂיהֶם.
תְּהַדְקָתוֹ עוֹמְדַת לְעַד:

ולומר בס"ף קדים יסא שלמה, ועליט לשבת (בדף 112)

עֲרֵבִית לְמוֹצָאֵי שַׁבַּת

מאחרין תפלת ערבית כדי להוסיף מחול על הקודש.
מתפללין ערבית של חול (דף לג) ואר' אתה הננתנו.
ואחר העמידה אר' יהי שם. וחצי קדיש ואח"כ אומרים
שובה יהוה עד מתי. מעומד

שׁוֹבֵה יְהוָה עַד מְתֵי וְהִנַּחֵם עַד עַבְדֶּיךָ:
שִׁבְעֵנו בְּפִקֵּר חֶסֶדְךָ. וְנִרְנְנָה וְנִשְׂמַחָה
בְּכָל יְמֵינוּ: שִׂמְחָנוּ פִּימוֹת עֲנִיתָנוּ. שְׁנוֹת
רֵאִינוּ רַעָה: יִרְאֵה אֵל עַבְדֶּיךָ פִּעְלֶיךָ.
וְהִרְדֵּךְ עַל בְּנֵיהֶם: וְיִהִי לְנַעַם אֱלֹהֵינוּ
עֲדִינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ פּוֹנְנָה עֲדִינוּ וּמַעֲשֵׂה
יְדִינוּ פּוֹנְנָהוּ:

ישב בסתר עליון. כצל שדי יתלונן: אמר
 ליהוה מחסי ומצודתי. אלהי אבטח
 בו: כי הוא יצילך מפח יקוש. מדבר הוזהר:
 באברתו יסך לך ותחת פנפיו תזסה. צנה
 וסוחרה אמתו; לא תירא מפחד לילה.
 מחץ יעוף יומם: מדבר באשל יהוה.
 מקטב ישוד צהרים: יפול מצדך אלה
 ורכבה מימינך. אליך לא יגש: רק בעניך
 תביט. ושלמת רשעים תראה: כי אתה
 יהוה יאהרונתי מחסי. עליון שמת מעונך:
 לא תאנה אליך רעה. ונגע לא ייקרב
 באהך: פי מדאכיו יצילך. לשמרך
 בכל דרכיך: על נפים ישאונך. פן תגוף
 באבן רגליך: עק שחל ופתן תדרך. תרמס
 כפיר ותנין: פי בי חשק ואפלטתו.
 אשנכהו פי ידע שמי: יקראני ואענהו
 עמו אנכי בצרה. אחלצהו ואכפרהו:
 אורף ימים אשביעהו. ואראהו בישועתי:

אורף ימים אשביעהו. ואראהו בישועתי:
 ולא"כ אומרים ואתה קדוש דף 110=נן וקדיש
 חקבל, וסיר למעלות וקר' יבא שלמא, וזרכו, ועליו לשבח.

סדר ההבדלה

יקח הכוס בידו הימנית ויאמר

בּוֹם יִשׁוּעוֹת אִשָּׁא. וּבִשְׁם יְהוָה

אֶקְרָא: אֲנִי יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָה.

אֲנִי יְהוָה הַצְּלִיחָה נָא:

בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה. בְּרַכְנוּכֶם

מִבֵּית יְהוָה: אֱלֹהֵי יְהוָה וַיָּאֵר לָנוּ

אֶסְרוּחַג בְּעַבְתִּים. עַד קַרְנֹת

הַמִּזְבֵּחַ: אֱלֹהֵי אֶתָּה וְאוֹרְךָ. אֱלֹהֵי

אֲרוֹמְמֶךָ: הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב. כִּי

לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

רבוסי כוונס סברי מרנן : ועולין (למים)

ברוך אתה יהוה אלהי אלהינו
מקד העולם בורא פרי הנפן :

ברוך אתה יהוה אלהי אלהינו
מקד העולם בורא עצי בשמים :

ברוך אתה יהוה אלהי אלהינו
מקד העולם בורא מאורי האש :

ברוך אתה יהוה אלהי אלהינו
מקד העולם המבדיל בין

קדש לחול. ובין אור לחושך ובין
ישראל לעמים. ובין יום השביעי
לששת ימי המעשה. ברוך אתה
יהוה המבדיל בין קדש לחול :

שוחה רביעית ומברך על הנפן. ואו' רבי חנניא

ברכת הלבנה

מברכין ברכת הלבנה בשמחה כי הוא כמקבל פני
שכינה. וזמנה משיעבור ז' ימים שלמים מעת המולד.
וצריך ש' לילה ודאי. ולא תהיה מבושה אפי' ענן דק
ואו' מזמור השמים מספרים כבוד אל ונו' ואח"כ או'
צניי בעולם הזה וגו' אלי לעולם הבא. וכל
קרני רשעים אגבע. תרוממנה בקנות
צדיק; הקדמה הלכו את יהוה מן השמים
הקדוהו במרומים: הקדוהו כל מקאביו.
הקדוהו כל צבאיו: הקדוהו שמש וירח.
הקדוהו כל פולגי אור: הקדוהו שמי
השמים. והמים אשר מעד השמים: הקדו
את שם יהוה. פי הוא צנה ונבראו:
ונעמידם לעד לעולם. חקדנתן ולא יעבור:
יסתכל בירח ויאמר פי אראה שמיך מעשה
אצבעותיך. ירח וכוכבים אשר פוננתה:
יהוה אלהי אלהינו. מה אדיר שמך

בְּכֵל - הָאָרֶץ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הַעוֹלָם אֲשֶׁר בְּמֵאמְרוֹ בְּרָא
שָׁחֲקִים וּבְרוּחַ פִּיּוֹ כִּדְצַבְאָם. חֶק
וְזִמְן נָתַן דָּהֵם שְׂדֵא יִשְׁנֵי אֶת־
תַּפְקִידֵם. שְׁשִׁים וּשְׁמַחִים לַעֲשׂוֹת
רְצוֹן קוֹנֵי־הֵם פּוֹעֵל אֶמֶת שְׁפַעְדָּתוֹ
אֶמֶת. וְדַלְבָּנָה אָמַר שֶׁתִּתְחַדֵּשׁ.
עֲטָרַת תַּפְאֶרֶת לְעַמּוּסֵי בָטוּ. שְׁנַם
הֵם עֲתִידִים לְהִתְחַדֵּשׁ בְּמוֹתָהּ.
וְדַפְאָר לְיוֹצְרֵם. עַל שֵׁם כְּבוֹד
מְדַכּוֹתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יִסְדּוּגִי
מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים :

ועונן כל הקהל כאחד ואומרים בשמחה

בְּסִימָן טוֹב תְּהִי קִנּוֹ וּדְבַר יִשְׂרָאֵל : ג"ס

בְּרוּךְ יוֹצְרֵיךָ. בְּרוּךְ עוֹשֵׂיךָ. בְּרוּךְ
קוֹנֵיךָ. בְּרוּךְ בּוֹרְאֵיךָ. בְּשֵׁם
שְׁאַנְחָנוּ מְרַקְדִים יִרְקַד שְׁלֹשָׁה פַעַמִּים
בְּגִגְדֵיךָ. וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַנַּע
בִּידְךָ. בִּדְךָ אִם יִרְקְדוּ אַחֲרַיִם בְּגִגְדֵינוּ
דְּהוּיִקְנוּ. דֵּא יוֹכְדוּ דְנַע בְּנוּ. וְלֹא
יִשְׁדָּטוּ בְּנוּ. וְלֹא יַעֲשׂוּ בְּנוּ שׁוּם
רוּשָׁם. תַּפְּלַעְלֵיהֶם אִימְתָה וּפְחַד
בְּגִדְלֵ זְרוּעֶךָ יִדְמוּ בְּאֶבֶן : בְּאֶבֶן
יִדְמוּ זְרוּעֶךָ בְּגִדְלֵ זְרוּעֶךָ אִימְתָה
עֲלֵיהֶם תַּפְּלַעְלֵיהֶם = ג"פ : הוֹד מְדַךְ
יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם = ג"פ : אֱמֵן. אֱמֵן.
אֱמֵן : נְצַח נְצַח נְצַח : סְדָה סְדָה
סְדָה : וְעַד וְעַד וְעַד : לֵב טְהוֹר
בְּרֵאדֵי אֱלֹהִים. וְרוּחַ נְכוֹן חֲדָשׁ

בְּקִרְבֵי י' ו' פ' :

ואו' שיר למעלות אשא עיני אל ההרים וגו'. ואומרים
הללויה הללו אל בקדשו הללו ברקיע עזו וגו'

תָּנָא דְבֵי רַבִּי יִשְׁמָעֵל. אֲדָמְלֵא לֹא
זְכוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹא לְהַקְבִּיל
פְּנֵי אֲבוֹתָהֶם שְׁבַשְׁמִים פַּעַם אַחַת
בְּחַדְשֵׁי יָדַיִם. אָמַר אֲבִי הַלֵּלְךָ
נִימְרִינְהוּ מְעוֹמֵד :

ואומרים קדיש על ישראל. ואח"כ אומרים

והיה אור הלכנה כאור החמה. ואור החמה יהיה
שבעתים כאור שבעת הימים. כיום חבוש יהוה
את שבר עמו ומחץ מכתו ירפא; ותעדי זהב וכסף
ומלבושך שש ומשי ורקמה סלת ודבש ושמן אכלת
ותיפי במאד מאד ותצלהו למלוכה; ואח"כ אומרים
שלוש עליכם ג"פ חדש טוב מבורך.

בהפלת ערבים של מולאי חטנית קודם שיעקור רגליו יאמר
רבוץ העולמים גלוי לפניך בזמן שבי'המק
קיים אדם חוטא ומקריב קרבן ואין
מקריבין ממנו אלא חלבו ודמו ומתכפר
לו. והיום ישבתי בתענית ונתמעט חלבי
ודמי. יהירצון מדפניך שיהא חלבי ודמי
שנתמעט כאילו הקרכתיו לפניך עד גבי
המזבח ותרצני; (ברכות י"ז ע"א)

מזמור לתעניות

ביום התענית אומ' עגנו בהפלת המנחה. ובמקום למנוח
בננינות אומר

תִּפְלָה לְעֵנִי כִּי־יַעֲטֶה. וּלְפָנֵי יְהוָה
יִשְׁפָּךְ שִׁיחוֹ: יִי שְׁמָעָה תְּפִלָּתִי
וְשׁוֹעֲתִי אֲדִיקָ תָבֵא: אֵל־תִּסְתַּר
פְּנֵיךָ מִמְּנֵי בְיוֹם צָר־לִי הִטָּה אֵלַי
אֲזַנְךָ. בְּיוֹם אֶקְרָא מִחַר עֲנֵנִי: כִּי־

כלו בעשן ימי. ועצמותי כמוקד
 נהרו: הוֹבֵה כְּעֹשֵׁב וַיִּבֶשׁ לִבִּי. כִּי
 שִׁכַחְתִּי מֵאֲכֹל לֶחֶמִי: מִקֹּד
 אֲנַחְתִּי. דָּבַקָה עֲצָמֵי דְבָשָׁרִי:
 דְמוֹתַי לְקֶאֱת מִדְּבַר. הָיִיתִי כְכֹס
 חֲרָבוֹת: שִׁקְרָתִי וְאֱהִיָּה. כַּצִּפּוֹר
 בֹּרֵד עַל־גֵּג: כִּדְהִיּוֹם הַחֲרָפוֹנִי
 אוֹיְבֵי. מֵהוֹלְדֵי בֵינִשְׁבָּעִי: כִּי אִפֹּר
 כְּלָחַם אֲכַלְתִּי. וּשְׁקִנִי בִבְכִי
 מִסִּכְתִּי: מִפְּנֵי־זַעֲמָד וְקִצְפָּה. כִּי
 נִשְׁאַתְנִי וְתִשְׁדִּיבֵנִי: יָמֵי כַצֵּל נִטְוִי
 וְאֲנִי כְּעֹשֵׁב אוֹיֵשׁ: וְאַתָּה יְיָ לְעַד־ם
 תִּשָּׁב. וְזָכַרְךָ דָּר וְדָר: אַתָּה
 תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן. כִּי־עַת לְהִגָּה
 כִּי־בָא מוֹעֵד: כִּי־רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת

אֲבִנְיָה. וְאַתָּה עֲפָרָה יַחֲנֵנִי: וַיִּרְאוּ
 גוֹיִם אֶת שֵׁם יְיָ. וְכָל מַלְכֵי הָאָרֶץ
 אֶת־כְּבוֹדְךָ: כִּי־בָנָה יְיָ צִיּוֹן. נִרְאָה
 בְּכַבֹּד: פָּנָה אֶל תְּפִלַּת הָעֲרֵעַר.
 וְלֹא בָזָה אֶת תְּפִלָּתָם: תִּפְתָּב
 זֹאת דְּדוֹר אַחֲרוֹן. וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל
 יְהוָה: כִּי הִשְׁקִיף מִמְרוֹם קִדְשׁוֹ.
 יְיָ מִשָּׁמַיִם | אֶל אֶרֶץ הַבְּיֹט. דִּשְׁמַע
 אֲנִי אֶת־אֲסִיר. לְפִתַּח בְּנֵי תְמוֹתָה:
 דְּסִפֵּר בְּצִיּוֹן שֵׁם יְהוָה. וְתִהְיֶה
 בִּירוּשָׁלַיִם: בְּהִקְבֵץ עַמִּים יַחֲדוּ.
 וּמִמְדַכּוֹת לְעַבְדֵי אֶת יְהוָה: עֲנֵה
 בְּדַרְךָ כַּחַי. קִצְרֵי־יָמֵי: אִמַר אֱלֹהֵי
 אֶדְתַּעֲלֵנִי כַּחֲצֵי יָמֵי. בְּדַר דוֹרִים
 שְׁנוֹתֶיךָ: דְּפָנִים הָאָרֶץ יִסְדֶּת.

וּמַעֲשֵׂה יַדַיךָ שָׁמַיִם: הַמָּה וַיֹּאבְדוּ
 וְאֶתְהָ תַעֲמַד. וְכֹלֶם בְּכַנְדַּר וּבְלוּ.
 כְּדָבוּשׁ תַחֲלִיפֶם וַיַּחֲלוּפוּ: וְאֶתְהָ
 הוּא. וְשִׁנּוּתֶיךָ לֹא יִתְמוּ: בְּגִיר
 עֲבָדֶיךָ יִשְׁכּוּנוּ וְזָרְעֵם לְפָנֶיךָ יִכּוּן:

ברכות מגלה

קודם קריאת המגלה מברך השי"ן מעומד. והקהל
 גם כן יעמדו. בשעת הברכה

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה
 מְקַדֵּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִקְרָא מִגִּדָּה:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה
 מְקַדֵּךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה גִסִּים
 לְאַבֹתֵינוּ בְּיָמֵי הַהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה:

יכוין בברכת שהחיינו לפטור סעודת פורים ומשלוח
 מנות. (ביום אין מברכים שהחיינו)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה
 מְקַדֵּךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּינוּ וְכִי־מָנוּ
 וְהַנִּיעָנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה:

אחר קריאת המגלה גוללה ואחר כך מברך.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה
 מְקַדֵּךְ הָעוֹלָם הָרַב אֶת רִיבֵנוּ.
 וְהִדִּין אֶת דִּינֵנוּ. וְהַנּוֹקֵם אֶת
 נַקְמַתֵנוּ. וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָ לְכָל
 אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ וְהַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. הַנִּפְרָע לְעַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרֵיהֶם הַאֵל הַמְשִׁיעַ:
 אחר כך או' אָרוּר הַמֶּן, בְּרוּךְ מְרַדְּכֵי.
 אָרוּרָה זְרַשׁ, בְּרוּכָה אֲסַתֵּר.

אֲרוּרִים כָּל הַרְשָׁעִים, בְּרוּכִים
כָּל יִשְׂרָאֵל, וְגַם חֲרֻבֹנָה זְכוּר
לְטוֹב :

וא' ואסה קדוש (בדף 110=נז) וקדיש מחקבל בדף 8א
ואח"כ אומרים שיל המעלות לדוד לולי יי סהיה לנו וגו'.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת קָרוֹד לִילֵי יְיָ שְׁהִיָּה
קָנוּ. יֹאמְרֵנָּא יִשְׂרָאֵל : דְּוִלֵּי
יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ בְּכוּם עַדִּינוּ אָדָם ;
אֲזִי חַיִּים בְּלַעֲיָנוּ. בְּחֵרוֹת אַפִּים
בָּנוּ : אֲזִי הַמַּיִם שִׁטְפוּנוּ. נַחֲקָה
עָבַר עַד נַפְשָׁנוּ : אֲזִי עָבַר עַל־
נַפְשָׁנוּ. הַמַּיִם הַזֵּידוּקִים : בְּרוּךְ
יְהוָה שְׂלֵא נִתְּנָנוּ טָרַף לְשִׁנְיָהֶם :
נַפְשָׁנוּ כְּצַפּוֹר גְּמֻלָּה מִפֶּה
יֹזְקִשִׁים. הַפֶּה נִשְׁבַּר וְאַנְחָנוּ

נְמַלְטָנוּ : עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה. עֲשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ :

ואומרים קדיש יהא שלמא. וברכו ועלינו לשבח
חזכו לשנים רבות

*** ❁ ❁ ❁ ***

ברכות הנוכה

קודם שידליק יברך

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה
מִקֵּד הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ. לְהַדְלִיק נֵר
חֲנֻכָּה : (יכוין ר"ת שם נח"ל)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה
מִקֵּד הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה נַפְשֵׁינוּ
לְאִבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הַהֵם בְּזִמְן הַזֶּה :

בליל ראשון מברך ששה חיינו בדף 140

אחר שידליק נר אחד יאמר

הַגְּרוֹת הַקְּדוֹת אֲנַחְנוּ מְדַדִּיקִין עַל הַנְּסִיִּם
וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת . וְעַל הַנְּפָקָאוֹת .
שְׁעֵשִׂית בְּאֲבוֹתֵינוּ עַל יְדֵי בּוֹהֲגֵי הַקְּרָשִׁים
וְכָל שְׁמוֹנֵת יָמֵי הַתְּנָפֶה הַגְּרוֹת הַקְּדוֹת קָדְשׁ
וְאֵין לָנוּ רְשׁוּת לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם . אֵלֶּא
קְרָאוּתָם בְּבִדּוֹ בְּרֵי קְהוֹרוֹת לְשִׁמְךָ עַל
נְסִיךְ וְנַפְקָאוֹתֶיךָ וַיְשׁוּעוֹתֶיךָ :

ואומרים מזמר שיר חנפת הבית כדור ונוי

שיר השירים

טוב לומר שיר הסירים בערב שבת כי הוא קודם קדשים.
לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו
ורחימו, ורחימו ורחילו, ליחדא שם י"ה ברו"ה
ביחודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל, הנה אנחנו
באים לשורה, בשיר השירים קדש קדשים (לעורר
הבצלת השרון לשיר בקול נעים גילה ורנן כבוד

הלבנון, ולחבר אשת נעורים עם דודה באהבה
ורעותא וחדוותא דלכא, ששון ושמה ימצא בה
חורה וקול זמרה). ויעלה לפניך קריאת שיר השירים
כאלו אמרו שלמה המלך בעצמו וכאלו השגנו כל
הסודות החתומים בו ויהי נועם וכו' יהיו לרצון וכו'

א שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמֹה :
יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ בִּי-
טוֹבִים דְּדִיךְ מִיּוֹן קְרִיחַ שְׁמֵנֶיךָ
טוֹבִים שֶׁמֶן תְּנוּרַת שְׁמֶךָ עַד-בֵּן
עֲלָמוֹת אֶהְבֹּד : מִשְׁבְּנֵי אֶחָרֶיךָ
נְרוּצָה הִבִּיאֵנִי הַמֶּלֶךְ תְּהַרְוֵנוּ
נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ נִזְכֶּרְהָ דְּדִיךְ
מִיּוֹן מִיִּשְׁרָיִם אֶהְבֹּד : שְׁחֹרְהָ אֲנִי
וְנֶאֱמָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּאֶהְלִי בְּדָר
בִּירֵיעוֹת שְׁלֹמֹה : אֵל תִּרְאֵנִי שְׂאֵנִי
שְׁחַרְחַרְתָּ שִׁשׁוּפְתַי הַשֶּׁמֶשׁ בְּנֵי

אֲנִי נִחְרָבִי שְׁמוּנֵי נִטְרָה אֶת־
הַכְּרָמִים כְּרָמִי שְׁלִי לֹא נִטְרָתִי:
הַגִּידָה לִּי שְׂאֵהֶבָה נִפְשֵׁי אִיכָה
תִּרְעָה אִיכָה תִּרְבִּיץ בְּצִהָרִים
שָׁדְמָה אֶהְיֶה פִּעֲטִיהָ עַל עֲדָרֵי
חֲבָרִיךָ: אִם־לֹא תִרְעֵי לְךָ הַיִּפְהָ
בְּנִשְׁיִם צֵאִי לְךָ בְּעֵקְבֵי הַצֹּאן וְרַעֲיֵי
אֶת־גְּדֵי־תֶיֶדְךָ עַל מִשְׁכַּנּוֹת הָרָעִים:
לְסִסְתִּי בְּרֻכְבִּי פִרְעָה דְּמִיתֶיךָ
רַעֲיֹתִי נֹאוֹן לְתֵיךָ בַּתְּרִים צִוְּאֶיךָ
בְּחֲרוֹזִים: תִּלְרִי וְהֵב גַּעֲשֶׂה־לְךָ
עִם נְקֻדּוֹת הַכֶּסֶף: עַד־שֶׁתִּמְלֶךְ
בְּמִסְכּוֹ גִרְדִּי גִתֵּן רִיחֹו: צְדוֹר
הַמֶּר הַדּוּדֵי לִי בֵּין יְשָׁרֵי־לֵיץ: אֲשַׁכַּל
הַכֶּפֶר וְדוּדֵי לִי בְּכַרְמֵי עֵין גְּדִי:

הַגֶּךְ יִפְהָ רַעֲיֹתִי הַגֶּךְ יִפְהָ עֵינֶיךָ
יוֹנִים: הַגֶּךְ יִפְהָ דוּדֵי אֶף נָעִים
אֶף־עַרְשֵׁנִי רַעֲנָנָה: קָרוֹת בְּתֵינוּ
אַרְזִים רְהִיטֵנוּ בְּרוֹתִים:

ב אֲנִי חֲבַצְלֵת הַשְּׂרוּן שׁוֹשַׁנַּת
הָעֲמָקִים: כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין הַחֹלְחִים
כֵּן רַעֲיֹתִי בֵּין הַבְּנוֹת: כְּתַפּוּחַ
בְּעֲצֵי הַנֶּעַר כֵּן הוּדִי בֵּין הַבָּנִים
בְּצִלּוֹ חֲמֹדְתִי וַיִּשְׁבְּתִי וּפְרִי
מִתּוֹק לְחֻפִּי: הִבִּיאֵנִי אֶל־בֵּית
הַיַּיִן וְרִגְלוֹ עָלַי אֶהְבָּה: סִמְכוּנִי
בְּאֲשֵׁישׁוֹת רַפְדוֹנִי בַּתְּפוּחִים כִּי
חֹלְקַת אֶהְבָּה אֲנִי: שְׂמֹאלוֹ תַחַת
לְרַאשֵׁי וַיִּמְנֹל תַּחְבְּקֵנִי: הִשְׁבַּעְתִּי
אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם בְּצַבְּאוֹת

או באילות השדה אסתערו |
 ואם תעוררו את האהבה עד
 שתהפץ: קול הדודי הנהיה בא
 מדגג על ההרים מקפץ על
 הגבעות: דומה דודי לצבי או
 לעפר האילים הנהיה עומד אחר
 כתלנו משגיח מן החלנות מציץ
 מן החרכים: ענה דודי ואמר די
 קומי קד רעיתי יפתי ולבי קד: כי
 הנה הסתו עבר הנשם הדך הדך
 לו: הנצנים נראו בארץ עת
 הזמיר הגיע וקול התור נשמע
 בארצנו: התאנה חנטה פניה
 והגפנים סמדר נתנו ריח קומי קד
 רעיתי יפתי ולבי קד: יונתי בחגג

הסלע בסתר המדרגה הראני
 את מראיך השמיעני את קולך
 כי קולך ערב ומראיך נאה:
 אחזור לנו שעלים שעלים קטנים
 מחבלים פרמים וכרמינו סמדר:
 דודי די ואני לו הרעה בשושנים:
 עד שיפוח היום ונסו הצדקים סב
 דמה לך דודי לצבי או לעופר
 האילים על הרי בתר

על משגבי בלילות בקשתי את
 שאהבה נפשי בקשתי ולא
 מצאתיו: אקומה נא ואסובבה
 בעיר בשוקים וברחבות אבקשה
 את שאהבה נפשי בקשתי ולא
 מצאתיו: מצאוני השמרים

הסבכים בעיר את שאהבה נפשי
 ראיתם: כמעט שעברתי מהם
 עד שמצאתי את שאהבה נפשי
 אחזתי ולא ארפנו עד שהביאתי
 אל בית אמי ואל חדר הורתי:
 השבעתי אתכם בנות ירושלים
 בצבאות או באילות השדה אם-
 תעירו וואם תעוררו את האהבה
 עד שתחפץ: מי זאת עולה מן-
 המדבר בתימרות עשן מקטרת
 מר ולבונה מכל אבמת רובל:
 הנה משתו שלשדמה ששים
 גברים סביב לה מנברי ישראל:
 כלם אחזי חרב מדמרי מדחמה
 איש חרבו על ירכו מפקח

בקילות: אפריון עשה לו המדך
 שלמה מעצי הקבנון: עמודיו
 עשה כסף רפידתו זהב מרפכו
 ארנמן תוכו רציף אהבה מבנות
 ירושלים: צאינה וראינה בנות
 ציון במדך שלמה בעטרה
 שעטרה לו אמו ביום התנתו
 וביום שמחת לבו:

הנה יפה רעיתי הנה יפה עיני
 יונים מבעד קצמתך שערך
 בעדר העזים שנגדשו מהר גלעד:
 שניך בעדר הקצובות שעדו מן-
 הרחצה שקדם מתאימת ושקלה
 אין בהם: כחוט השני שפתותיך
 ומדברך גאוה כפלה הרמן

בקתך מבעד לצמתך : כמגדל
 דויד צוארך בנוי לתלפיות אלה
 המגן תלוי עליו כל שדמי
 הגברים : שני שרף בשני עפרים
 תאומי צביה הרעים בשושנים :
 עד שיפוח היום וגסו הצללים
 אלך די אל הר המור ואד נבעת
 הקבונה : כדך יפה רעיתי ומום
 אין כדך : אתי מלבנון כדה אתי
 מקבנון תבואי תשורי מראש
 אמנה מראש שניר וחרמון
 ממעונת אריות מהררי נמרים :
 לבבתני אחתי כדה לבבתני
 באחת מעיניך באחד ענק
 מצורניך : מה יפוי דרדך אחתי

כלה מהמטבו דרדך מיין ורחה
 שמניך מכל בשמים : נפת
 תטפנה שפתותיך כדה רבש
 וחדבתחת לשונך ורחה שלמתך
 כרחה לבנון : גן נעור אחתי כדה
 גד נעור מעין חתום : שדחך
 פרדם רמונים עם פרי מגדים
 כפרים עם נרדים : נרד וברכם
 קנה וקנמן עם כד עצי לבנה מר
 ואהלות עם כל ראשי בשמים :
 מעין ננים באר מים חיים וגולים
 מן לבנון : עורי צפון ובואי תימן
 הפיחי גני ידו בשמיו ובא דודי
 לגנו ויאכל פרי מגדיו :
 ה באתי לגני אחתי כדה אריתי

מורי עם בשמי אבדתי יערי עם
 דבשי שתיתי ייני עם חלבי אכלו
 רעים שתו ושכרו דודים : אני
 ישנה ולבי ער קול דודי דופק
 פתחי לי אחתי רעיתי יונתי תמתי
 שר אשי נמדא טל קוצתי רסיסי
 דידה פשטתי את כתנתי איכבה
 אלקשנה רחצתי את רגלי איכבה
 אמננמ : דודי שדח ידו מן החור
 ומעי המו עליו : קמתי אני לפתח
 לדודי וידיו נטפו מר ואצבעתי מר
 עבר עד פפות המנעוד : פתחתי
 אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי
 יצאה בדברו בקשתיהו ולא
 מצאתיהו קראתיו ולא ענני :

מצאני השמרים הסכבים בעיר
 הפוני פצעוני נשאו את רדידי
 מעלי שמרי החמות : השבעתי
 אתכם בנות ירושלים אם תמצאו
 את דודי מה פגידו לו שחולת
 אהבה אני : מה דודך מדוד היפה
 בנשים מה דודך מדוד שכבה
 השבעתנו : דודי צח ואדום דגול
 מרבבה : ראשו כתם פז קוצתיו
 פתתקים שחרות פערב : עיניו
 כיונים על אפימו מים רחצות
 בחלב ישבות עד מדאת : דחיו
 פערונת הפשם מגדלות מרחחים
 שפתותיו שושנים נטפות מור
 עבר : ידיו נדיכי זהב ממלאים

בתרשיש מעו עשת שן מעקפת
 ספירים : שוקיו עמודי שש
 מיסדים על-אדני-פו מראהו
 כדבנון בחור בארזים : חפו
 ממתקים וכלו מחמדים זה דודי
 וזה רעי בנות ירושלים :

וְאֵנָה הַלֵּךְ דֹּדְךָ תִּיָּפֶה בְנָשִׁים
 אֵנָה כָּנָה דֹּדְךָ וּנְכַשְׁנִי עִמָּךְ :
 דֹּדִי יָרַד לָנֹנֹה לְעֲרוּגֹת הַבָּשָׂם
 לְרֵעוֹת בְּנָנִים וְלִדְקֻט שׁוֹשְׁנִים :
 אֲנִי לְדֹדִי וְדֹדִי לִי הֲרוּעָה
 בְּשָׁשׁוֹנִים : יָפֶה אֶת רַעֲיוֹתַי כִּתְרֻצָּה
 נְאוֹה כִּירוּשָׁלַיִם אֵימָה כְּנִדְגָלוֹת :
 הַסְּבִי עֵינֶיךָ מִנְּגִדֵי שָׁהֶם הֲרַהֵיבֵנִי
 שֶׁעָרַךְ בְּעֶדֶר הָעוֹזִים שָׁגְלִשׁוּ מִן-

הַנִּדְעָר : שָׁנִיךְ בְּעֶדֶר הַרְחֵלִים
 שָׁעָרוּ מִן-הַרְחֵצָה שְׂפָלָם
 מִתְּאִימוֹת וּשְׂבָה אֵין בָּהֶם :
 כְּפִלַּח הַרְמוֹן נִקְתַּךְ מִבְּעַד
 לְצַמְתֶּךָ : שָׁשִׁים הֵמָּה מַלְכוֹת
 וּשְׂמָנִים פִּילִגְשִׁים וְעַדְמוֹת אֵין
 מִסְפָּר : אַחַת הִיא יוֹנְתִי תַפְתִּי
 אַחַת הִיא לְאִמָּה בָּרָה הִיא
 לְיוֹלְדָתָהּ רְאוּהָ בְנוֹת וַיֵּאשְׁרוּהָ
 מַלְכוֹת וּפִילִגְשִׁים וַיִּהְלְלוּהָ : מִי
 זֹאת הַגִּשְׁקָה כְּמוֹ שֶׁחַר יָפֶה
 כְּדִבְנָה בָּרָה כַּחֲמָה אֵימָה
 כְּנִדְגָלוֹת : אֵל גִּנַּת אָנוֹה יִרְדְּתִי
 לְרֵאוֹת הַפְּרֻחָה הַנֶּפֶן הַנְּעוֹ
 הַרְמָנִים : לֹא יִדְעֵתִי נַפְשִׁי שְׂמַתֵּנִי

מַרְבָּכוֹת עַמִּי נָדִיב :

זְ שׁוּבֵי שׁוּבֵי הַשׁוֹלְמִית שׁוּבֵי
 שׁוּבֵי וְנִחֲזָה בְךָ מַה־תִּחְוֶוּ
 בַשׁוֹלְמִית כְּמַחֲלַת הַמַּחְנָנִים : מַה
 יָפוּ פְעַמְיֶךָ בְּנָעָדִים בַּת־נָדִיב
 חֲמוּקֵי יַרְכִיבְךָ כִּמּוֹ חֲלָאִים מַעֲשֵׂה
 יְדֵי אֱמֹן : שְׂרָרְךָ אֲנִי הִסְהַר אֲדֹ-
 וְחֶסֶר הַמְּזֹנָג בְּטַגְךָ עֲרַמַת חַטִּים
 סִינָה בַשׁוֹשְׁנִים : שְׁנֵי שְׂדֵיךָ כְּשְׁנֵי
 עֲפָרִים תְּאֹמְרֵי צְבִיָּה : צוֹאֲרֶךָ
 כְּמַגְדֵּל הַשֵּׁן עֵינֶיךָ בְּרִכּוֹת
 בְּחֶשְׁכוֹן עַד שַׁעַר בַּת רַבִּים אֲפֶךָ
 כְּמַגְדֵּל הַדְּבַנּוֹן צוֹפֶה פְּנֵי־דַמְשֶׁק :
 רֹאשֶׁךָ עֲדִיךָ כְּבַרְמֶל וְדַקַּת רֹאשֶׁךָ
 כְּאַרְגָּמָן מִלֶּךָ אֶסּוּר בְּרֹהֲטִים :

מַה־יָפִית וּמַה־נְעֻמַת אֶהְיֶה
 בַּת־עַנּוּגִים : זֹאת קוֹמַתְךָ דְּמַתָּה
 דְּתַמְרֵי וְשְׂדֵיךָ לְאַשְׁכְּלוֹת : אָמַרְתִּי
 אֶעֱלֶה בַתַּמְרֵי אֶחֱזֶה בְּסִגְנוֹ וַיְהִיו
 נֹא שְׂדֵיךָ כְּאַשְׁכְּלוֹת הַנֶּפֶן וַרְיֵה
 אֲפֶךָ כַּתְּפוּחִים : וְחֶבֶד כְּיֵן הַטּוֹב
 הוֹלֶךְ דְּדוּדֵי לְמִישְׁרִים דוֹכֵב
 שִׁפְתֵי יִשְׁנִים : אֲנִי לְדוּדֵי וְעָלִי
 תִשׁוּקְתוֹ : דְּכָה דוּדֵי נִצָּא הַשָּׂדֶה
 נְלִינָה בְּכַפְרִים : נִשְׁכִּימָה
 דְּכַרְמִים נִרְאָה אִם־פָּרְחָה הַנֶּפֶן
 פִּתַח הַסְּמֶרֶר הַנְּצִו הַרְמוּנִים שָׁם
 אֲתֵן אֶת־דוּדֵי דָךְ : הַדּוּדֵי אִים נָתַנו
 רִיחַ וְעַד־פִּתְחֵינוּ כֹּד־מְגֵרִים
 תְּרִשִׁים נָם יִשְׁנִים דוּדֵי צְפִנְתִּי דָךְ :

חן מי ותנוד כאה לי וינגק שרני אמי
 אמצאך בחיץ אשקך גם לא
 יבון לני: אנהנך אביאך ארביית
 אמי תלמדני אשקך מיין הרקה
 מעסים רמני: שמאו תחת ראשי
 וימנו תחבקני: השבעתי אתכם
 בנות ירושלים מהתעירו וומה
 תעדרו את האהבה עד שתחפץ:
 מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת
 על הודיה תחת התפוח עוזרתך
 שמה חבדתך אמן שמה חבדה
 ידדתך שימני כחותם עלדבך
 כחותם על זרועך כיו עזה כמות
 אהבה קשה כשאל קנאה רשפיה
 רשפי אש שלהבתיה: מים רבים

לא יוכלו לכבות את האהבה
 ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש
 את כל הון ביתו באהבה בוי יביו
 לו: אחות לנו קטנה ושדים אין
 לה מה נעשה לאחותנו ביום
 שידבר בה: אם חומה היא נבנה
 עקיה מירת כסף ואם דלת היא
 נצור עליה לוח ארז: אני חומה
 ושדי כמגדלות אז הייתי בעיניו
 כמוצאת שלום: פרם הנה
 לשלמה בבעד המון נתן את
 הפרם לנטרים איש יבא בפרו
 אדך כסף: פרמי שדי לפני האלך
 דך שלמה ומאתים לנטרים את
 פריו: היושבת בנגים חברים

מקשיבים לקולך השמיעני :
ברכה יהודי ודמה לך לצבי או
לעפר האילים עד הרי בשמים :
היושבת כנגנים חברים מקשיבים לקולך
השמיעני :

*** ❁ ❁ ❁ ***

סדר ברכת המזון

אחר שיטול מים אחרונים על אצבעותיו וינכס ויאמר
למנצח בנינות ונו' ואח"כ יאמר פסוקים אלו
אברכה את יי בכל עת תמיד תהלתו כפי :
סוף דבר הכל נשמע את האלים ירא
ואת מצותיו שמור פי זה כל האדם : תהלת
יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו
לעולם ועד : ואנחנו נברך יה מעתה ועד
עולם הללויה : וידבר אלי זה השלחן
אשר לפני יהוה ;
ברוך אתה יהוה אלהינו

מלך העולם האל תזן אותנו
ואת העולם כדו בטובו ברחם בחסד
בריוח וברחמים רבים. נתן לחם
לכל בשר. פי לעולם חסדו :
ובטובו הגדל תמיד לא חסר לנו
ואל יחסר לנו מזון תמיד לעולם
ועד. כי הוא אל זן ומפרנס לכל
ושדחנו ערוך לכל. והתקין מחנה
ומזון לכל בריותיו אשר ברא
ברחמיו וברוב חסדיו באמור.
פותח את ידך. (כ"ט פא"י שסוף מספר
יאהרונה"י ומספר סא"ל וס"ט חת"ך ומשביע
(כמספר חת"ך) לכל חירצון : ברוך
אתה יהוה אלהינו יאהרונה"י תזן את הכל :
נודה לך יהוה אלהינו יאהרונה"י אלהינו על

שהנחלת לאבותינו ארץ
 חמדה. טובה ורחבה. ברית
 ותורה חיים ומזון. על שהוצאתנו
 מארץ מצרים. ופדיתנו מבית
 עבדים. ועל בריתך שחתמת
 בבשרנו. ועל תורתך שדמדתנו
 ועל חקי רצונך שהודעתנו. ועל
 חיים ומזון. שאתה זן ומפרנס
 אותנו:

במנוחה ובפורים ואומרים על הכסים (בדף כא=עז)

(ו) על הכל יהוה אלהינו אנחנו
 מרים לך ומברכים את שמך
 באמור ואכלת ושבעת. וברכת
 את אס מברכים על הכוס ימווג אותו כשיאמר מלת אס
 יהוה אלהינו אלהיך על הארץ

הטובה אשר נתן לך: ברוך אתה
 יהוה יאהונוסי על הארץ ועל המזון:
 רחם יהוה אלהינו עלינו ועל
 ישראל עמך. ועל ירושלים
 עירך. ועל הר ציון משכן כבודך.
 ועל היבךך. ועל מעונךך. ועל
 הבירךך. ועל הבית הגדול והקדש
 שנקרא שמך עליו. אבינו. רענו.
 זוננו. פרנסנו. בלבדנו. הרויחנו
 הרוח לנו מהרה מכל צרותינו.
 ונא אד תצריכנו יהוה אלהינו
 אלהינו לידי מתנות בשר ודם.
 ודא לידי הגואתם. שמתנתם
 מעטה וחרפתם מרובה. אדא
 לירך המלאה והרחבה. העשירה

והפתוחה. יהי רצון שלא נכוש
בעולם הזה. ולא נבלם לעולם
הבא. ומלכות בית דוד משיחך
תחזורנה למקומה במהרה
בימינו :

בשבת אומרים

רצה והתליצנו יהוה אלהינו במצותיך.
ובמצות יום השביעי. השבת הגדול
ותקדוש הוה. פי יום גדול וקדוש הוא
מלפניך. גשבות בו ונגנח בו ונתענג בו
כמצות חקי רצונך. ואך תדי צרה ויגון
פיוס מנוחתנו והראנו בגחמת ציון במהרה
בימנו. פי אתה הוא בעל הגחמות. והגם
שאבלנו ושתינו חרבן ביתך הגדול ותקדש
לא שכחנו. אל תשכחנו רנצח ואך

תזנחנו געד פי יא מךך גדול וקדש אתה :

בר"ח ובי"ט ובתו"ס חמ' אומ' יעלה ויבא (דף כ= 40)

ותבנה ירושלים עירך במהרה
בימינו : ברוך אתה יהוה אלהינו יאהרונח
בונה ירושלים ואומר בלש אמן :

אס בשבת שכה לומר רלה והתליצנו ומזכר קודם שהתחיל
ברכת הטוב והמטיב יאמר

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שנתן
שבתות למנוחה לעמו ישראל באהבה
לאות וכברית. ברוך אתה י' מקדש השבת :
ואס אחרי שהתחיל ברכת הטוב והמטיב מזכר שלא אמר רלה
אפילו אס אמר רק מלש ברוך יחזור לראש ברכת המזון.

ברוך אתה יהוה אלהינו יאהרונח אלהינו
מלך העולם געד האל אבינו
מלבנו אדירנו. בוראנו. גואלנו.

קדושנו. קדוש יעקב. רוענו רועה
 ישראל. המלך הטוב והמטיב לכל
 שבכל יום ויום הוא המטיב לנו.
 הוא מטיב לנו. הוא ייטיב לנו.
 הוא גמלנו. הוא גומלנו. הוא
 יגמלנו לעד. חן וחסד ורחמים
 וריוח והצלה וכד טוב: יעו חמן.
 הרחמן הוא ישתבח על פסא
 כבודו: הרחמן הוא ישתבח
 בשמים ובארץ: הרחמן הוא
 ישתבח בנו גדור הורים: הרחמן
 הוא קרן לעמו ירים: הרחמן הוא
 יתפאר בנו לנצח נצחים: הרחמן
 הוא יפרנסנו בכבוד ולא כבוזי
 קהתר ולא באסור בנחת ולא

בצער: הרחמן הוא יתן שלום
 בינינו: הרחמן הוא ישלח ברכה
 רוחה והצדקה בכל מעשי ידינו:
 הרחמן הוא יצליח את דרכינו:
 הרחמן הוא ישבר על גלות מהרה
 מעד צוארנו: הרחמן הוא יוליכנו
 מהרה קוממיות לארצנו: הרחמן
 הוא ירפאנו רפואה שלמה רפואת
 הנפש ורפואת הגוף: הרחמן הוא
 יפתח לנו את ידו הרחבה:
 הרחמן הוא יברך כל אחד ואחד
 ממנו בשמו הגדול כמו
 שנתברכו אבותינו אברהם יצחק
 ויעקב בכל מפל כל. כן יברך
 אותנו יחד ברכה שלמה. וכן יהי

רצון ונאמר אמן. הַרְחֵם הוּא
וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמוֹ :

בשכה הַרְחֵם הוּא יִנְחֵלְנוּ עוֹלָם שְׁפָלוּ
שֶׁבֶת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים :

בְּרִיחַ הַרְחֵם הוּא יַחְדֵּשׁ עֲדֵינוּ הַחֹדֶשׁ
הַזֶּה לְטוֹבָה וְקַבְרָה :

ברכת האורח הַרְחֵם הוּא יִבְרַךְ אֶת הַשְּׁלַחַן הַזֶּה
שֶׁאֲכַלְנוּ עָלָיו וְיַסְדֵּר בּוֹ כָּל מַעֲדָנֵי עוֹלָם
וְיִהְיֶה כְּשֶׁלַּחֲנוּ שֶׁל אֲבֹהֵינוּ. כָּל רֵעֵב מִמֶּנּוּ יֵאָכֵל
וְכָל צָמֵא מִמֶּנּוּ יִשְׁתֶּה. וְאֵל יַחֲסֵר מִמֶּנּוּ כָּל טוֹב לַעֲד
אֲמֵן. הַרְחֵם הוּא יִבְרַךְ בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וּבְעַל הַסְּעוּדָה
הַזֹּאת. הוּא וּבְנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר לוֹ. בְּכַנִּים שִׂיחֵי.
וּבְנִסְמִים שִׁירֵבוּ. אֲמֵן בֵּן יְהוֹ רִצּוֹן :

הַרְחֵם הוּא יִשַׁע תּוֹרָתוֹ וְאַהֲבָתוֹ
בְּלִבֵּנוּ וְתִהְיֶה יְרֵאתוֹ עַל
פְּנֵינוּ לְבִדְתֵי נֶהְשָׂא. וְיִהְיֶה כָּל־
מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם :

הַרְחֵם הוּא יַחֲנֵנוּ וְיִזְכְּנוּ וְיִקְרַבְנוּ
לְיָמֹת הַמְּשִׁיחַ וּלְבִנְיַן בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא .
מְגִדִּיל (בְּיוֹם שְׁמֵת פְּלִיט מוֹסָף וּמִ"א לו' מְגִדִּיל)
יִשׁוּעוֹת מַלְכוּ. וְעֲשֵׂה חֶסֶד
לְמַשִּׁיחוֹ דָּדוֹד וְלִזְרָעוֹ עַד־עוֹלָם :
כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעֲבוּ וְדָרְשׁוּ וְהוֹפְתֵה
לֹא יַחֲסְרוּ כְּל־טוֹב : גָּעַר הָיִיתִי גַם
וְקָנֵתִי וְלֹא רָאִיתִי צְדִיק גָּעוּב .
וְזָרְעוּ מִבְּקֵשׁ־דָּחָם : כָּל־הַיּוֹם חוֹנֵן
וְיַמְלִיחַ. וְזָרְעוּ לְכַרְכָּה : מֵה־
שֶׁאֲכַלְנוּ יִהְיֶה לְשִׁבְעָה. וּמֵה־
שֶׁשְׁתִּינוּ יִהְיֶה לְרִפּוּאָה. וּמֵה־
שֶׁהוֹתַרְנוּ יִהְיֶה לְכַרְכָּה. כְּדַכְתִּיב
וַיִּתֵּן לְפָנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיִּתְרוּ כְּדַכְּר

יהוה: ברוכים אתם ליהוה. עשה
 שמים וארץ: ברוך הנבר אשר
 יבטח ביהוה. והיה יהוה מבטחו:
 יהוה יאמרנו עז לעמו ויתן. יהוה
 יברך את עמו בשלום:
 עשה שלום במרומינו הוא ברחמינו
 יעשה שלום עלינו ועל כל
 עמו ישראל ואמרו אמן:

O

ברכת המזון לנשים

נשים חיבות בבהמ"ז מדאורייתא. ויברי נוסח הקצור
 הזה אם אינן יכולות לברך בהמ"ז בנוסח העקרי.
 בריך רחמנא מרן מלבא דעלמא
 מריה דהאי פתא. בריך
 רחמנא דון לכדא:

נודה קד יהוה יאמרנו אלהינו עד
 שהנחלת לאבותינו ארץ
 חמדה טבה ורחבה ברית ותורה
 דחם לשובע: ברוך אתה יהוה
 על הארץ ועל המזון:
 רחם יהוה אלהינו עלינו ועל
 ישראל עמך ועל ירושלים עירך
 ועל מדכות בן דוד משיחך:
 בשבת ורצה והחליצנו ביום השבת הזה:
 בריח וזכרנו לטובה ביום ראש חדש הזה:
 ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה
 בימינו. ברוך אתה יהוה
 בונה ירושלים. אמן:
 ברוך אתה יהוה יאמרנו אלהינו
 מלך העולם האל אבינו מקבנו

המלך הטוב והמטיב לכל הוא
 המטיב. הוא מטיב. הוא יטיב לנו.
 הוא גמלנו. הוא גומלנו. הוא
 יגמלנו לעד הן וחסד ורחמים וכל
 טוב: והוא יכננו לימות המשיח:
 עשה שלום במרומינו הוא ברחמי
 ועשה שלום עלינו ועד כל-
 עמו ישראל ואמרו אמן:

*** ** **

השכבה לאיש

לאדם גדול בחכמה וביראת שמים אומ' השכבה זו
 והחכמה מאין תמצא ואיזה מקום בינה:
 אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק
 תבונה: מה רב טובך אשה צפנת ליראיך
 בעדך לחוסים בך נגר בנה אדם: מה יקר

חסדך יהים וכני אדם בצל כנפיך יחיו:
 ירוין מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם:
 טוב שם משמן טוב ויום המות מיום
 הולדו: סוף דבר הכל נשמע את האלהים
 ירא ואת מצותיו שמור פריה כל האדם:
 יעזרו חסידים בכבוד ירגנו עד מטפכותם:
 מניחה נכונה. בישיבה עדיונה.
 במעלת קדושים וטהורים.
 כזוהר הרכיע מאירים ומוהירים.
 וחקוץ עצמים. וכפרת אשמים.
 והרחקת פשע. והקרבת ישע.
 וחקמה ותנינה. מדפני שוכן
 מעונה. וחולקא טבא. קחי
 העולם הבא. שם תהא מנת
 ומחיצת וישיבת נפש השם הטוב

המרוחם (פלוני) רוח ה' תניחנו בגן
 עדן. דאתפטר מן עקמא הדין
 ברעות אדהא מריה שמיא וארעא
 מלך מדכי המלכים ברחמיו
 ירחם עליו. ויחוס ויחמוד עליו.
 מלך מדכי המלכים ברחמיו
 יסתירחו בצל כנפיו ובסתר
 אהלו לחזות בנועם יהוה ולבקר
 בהיכלו. ולקץ הימין ועמידהו.
 ומנחל עדגיו ישקהו. ויצרור
 בצרור החיים נשמתו. וישים
 כבוד מנוחתו. יהוה הוא גחלתו.
 ויקוה אדיו השלום ועל משכבו
 יהיה שלום. ברכתיב ובא שלום
 ויחיו על משכבותם הולך נכוחו.

הוא וכל בני ישראל השוכים עמו
 בכלל הרחמים והסליחות. וכן
 יהי רצון ונאמר אמן:

השכבה לאשה

אשת חיל מי ימצא ורחוק מפגנים מכרה:
 שקר החן והקבל היפי. אשה יראת ה'
 היא תתקל: תנו לה מפרי ידיה. ויהדוה
 בשערים מעשיה:

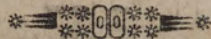
רחמנא דרחמנותא די ליה היא.
 ובמימריה אתבריאו עדמיה
 עלמא הדין ועלמא דאתי ונגזו ביה
 צדקניות וחסדניות. העבדן
 רעותיה. ובמימריה ובקריה
 ובתוקפיה יאמר קמועל קדמוהי

מפתחות מנחת ירושלם

	97
פתיחת אליהו הנביא ז"ל	3
קדיש קמץ ועל ישראל	13
תפלת מנחה לחול	16
בריכי נפשי	64
תפלת ערבית לחול	67
קבלת שבת	79
ערבית של שבת	89
מנחה של שבת	110
ערבית למוצאי שבת	133
סדר הכלה	135
סדר ברכת הלבנה	137
מזמור לתעניות	141
ברכות מילה	144
ברכות חנוכה	147
שיר השירים	149
סדר ברכת המזון	166
ברכת המזון לנשים	176
השכבה לאיש	178
השכבה לאשה	181

הוֹכֵרֵן נֶפֶשׁ הָאִשָּׁה הַקְּבוּדָה
 וְהַצְנוּעָה וְהַנְּכַפְדָּת מֵרַת (פלו) רוּחַ
 יְיָ תְּנִיחָנָה כְּגֵן עֵדֶן. הָאֵת פְּטֻרָת
 מִן עֲלְמָא תְּרִין כְּרַעִית אֵלְהָא
 מְרִיָּה שְׁמִיא וְאַרְעָא. הַמְלִךְ
 בְּרַחֲמֵי יַחֲוֹם וַיַּחְמַל עָלֶיהָ. וַיְקַוָּה
 אֵלֶיהָ הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ וַיְהִי
 יְשׁוּבָה. בְּדַכְתוּב יוֹבָא שְׁלוֹם יְנוּחָה
 עַל מִשְׁכְּבוֹתָם הוֹלֵךְ נְכוּחוֹ. הוּא
 וְכַד בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשְּׁכָבוֹת עִמָּה
 בְּכַדֵּל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת. וְכֵן
 יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

ת"ו ש"ל ב"ע

אל ממבנה אל שרקה

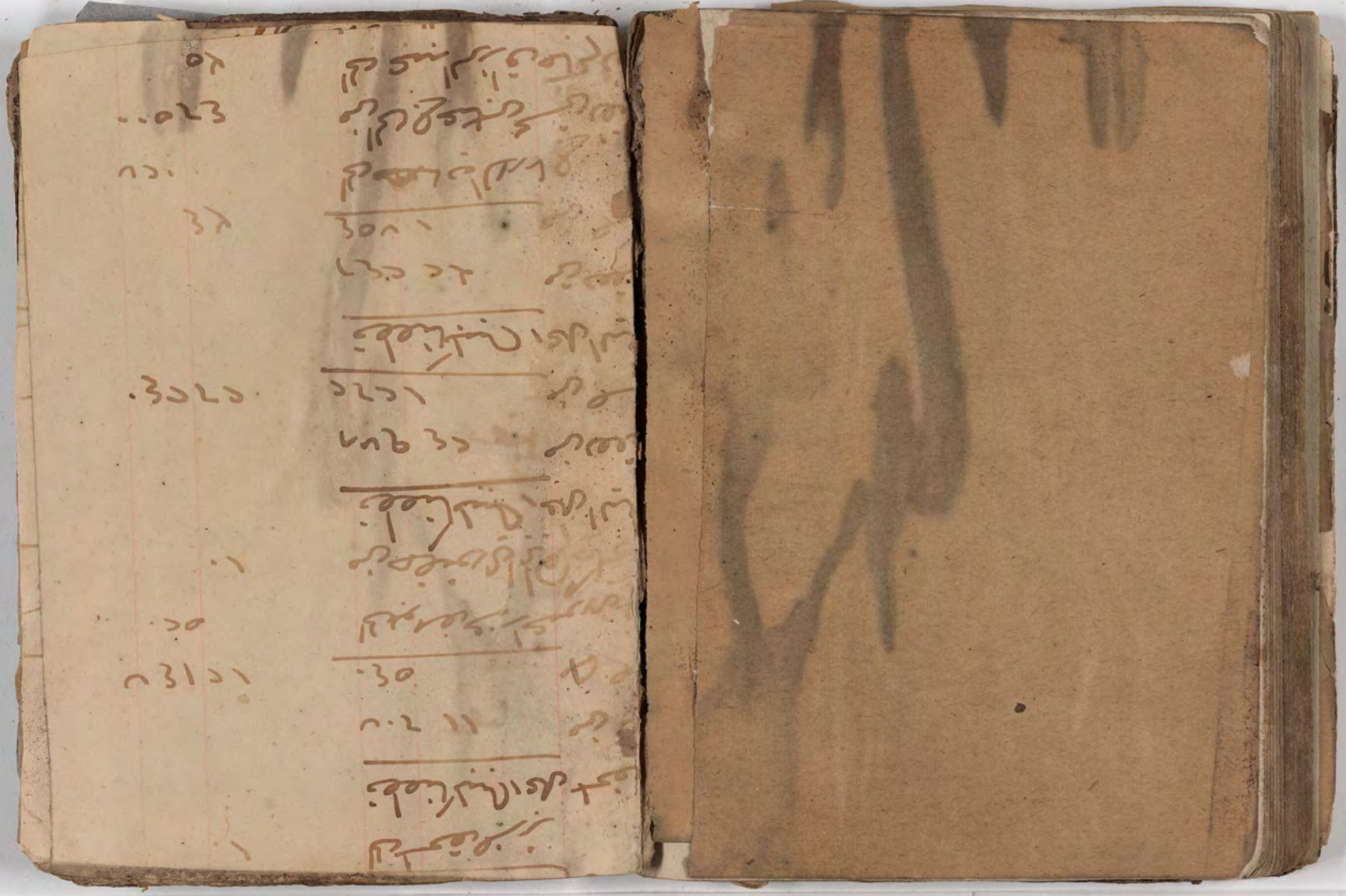
לצאתה: דודר חי מנשה

תלפון רקם : 8107 בנראר

קרב אל מדרסה אל ושנייה — מקאבל בית שמשו

לדיקה נמיץ אנוואע א חרוק

אל עברייה, ואל ערבייה, ואל אפרנגייה

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلدّ visible fragment from bookbinding

الى تعقيب يوسف عبور في سنة ١٢٠٠

٢٠٠

الاصحاح بدمشق الدلائل

٧٠٠

فقطنا لبيبة على اصحاح فضل معلم في تعقيب يوسف عبور في تاريخ التوفيق

من تعقيب يوسف عبور في تاريخ لبيبة في سنة ١٢٠١

١٢٤٤٩

من صفة قطع

٤٥٤

١٢٩٢

~~٢٠٥ / ٤٤~~

الاصحاح بدمشق يوسف عبور في سنة ١٢٠٢

٥٧٥٠

الاصحاح بدمشق يوسف عبور في سنة ١٢٠٣

٥٠٠

١٢٤٤

الاصحاح بدمشق يوسف عبور في سنة ١٢٠٤

٥٠٠

من صفة خطوط في لبيبة

الى الاربعة عشر

١٩٩

٢٠٩٠٤٢

الاصحاح بدمشق يوسف عبور في سنة ١٢٠٥

من الاربعة عشر في سنة ١٢٠٥

١٢٥٠٠

الى تعقيب يوسف عبور في سنة ١٢٠٦

٥٧٦

من اصحاح يوسف عبور في سنة ١٢٠٧

١٢٥

من اصحاح يوسف عبور في سنة ١٢٠٨

[Faint, handwritten text in a cursive script, likely a historical or religious document, written in brown ink on aged paper. The text is mostly illegible due to fading and bleed-through from the reverse side.]

